

ምዕራፍ ሁለት አስተማሪ ሆይ! ራስህን አስተምር

የዚህ ምዕራፍ የመጀመሪያ ቁጥሮች በመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን ዘንድ የተለያዩ አመለካከቶች የሚንጸባረቁበት ነው። ማለትም አንዳንዶቹ ይህ የጳውሎስ ጽሁፍ የሚመለከተው አይሁዳውያንን ነው ሲሉ፤ ሌሎች ደግሞ አይደለም በምዕራፍ 1:18-32 የተገለጹትን ኃጢአት የማያደርጉትን አህዛብን ነው ይላሉ። ምዕራፉን እያየን ወደፊት ስንገፋ ግን ሕግ ስለተሰጣቸው ሰዎች የሚናገር መሆኑን እናገኛለን። እንዲያውም በቁጥር 17 በግልጽ «አንተ ይሁዲ ነኝ» ካልህ ብሎ በግልጽ ያስቀምጠዋል። ስለዚህ ለአይሁዳውያን መልዕክቱን በግልጽ አያስቀመጠ መሆኑን ያመለክተናል።

ስለዚህ ሐዋርያው እሥራኤላውያንን ኃጢአት ሠርታችኋል ብሎ መገሰጽ የሚያስከፍለውን ዋጋ አያወቀ በብዙ ማሰረጃ ኃጢአት መሥራታቸውን ሊገልጽ ይጀምራል። ሐዋርያው አያስተላለፈ ያለው መልዕክት የብሉይ ኪዳን ነቢያትን ለመከራና ለስደት ዳርጓቸዋል። ኢየሱስንም የሰቀሉት በተመሳሳይ ምክንያት ነው።

2:1 ስለዚህ አንተ የምትፈርድ ሰው ሁሉ ሆይ የምታመካኘው የለህም በሌላው በምትፈርድበት ነገር ራስህን ትኩንናለህና አንተው ፈራጁ እነዚያን ታደርግለህና።

የምታመካኘው የለህም

ይህ ቃል የሕግ አዋቂዎች የሚጠቀሙበት ቃል ሲሆን እንደ ሰው በሰራው ጥፋት ክስ ቀርቦበት ተገቢ ምላሽ ወይም አይመለከተኝም ማለት የሚችልበትን በቂ ማስረጃ ማቅረብ አለመቻሉን የሚያመለክት ነው። እንደዚህ ዓይነቱ ጥያቄም የሚቀርበው በዳኛው ፈቃድ ከዳኛው ወገን ነው እንጂ ከተከላሹ ወገን ወይም ከጠበቃው አይደለም (2ሳሙ. 12:1-6) ።

እግዚአብሔርም ናታንን ወደ ጻዊት ላከ ወደ እርሱም መጥቶ አለው በአንድ ከተማ አንድ ባለጢኃ አንድም ድኃ የሆኑ ሁለት ሰዎች ነበሩ። ባለጢኃውም እጅግ ብዙ በግና ሳም ነበረው። ለደህው ግን ከገዛት አንዲት ታናሽ በግ በቀር እንዳች አልነበረውም፤ አሳደጋትም ከልደችም ጋር በእርሱ ዘንድ አደገች እንደራውንም ተባለ ከዋንጫውም ትጠጣ በብዙም ትተኛ ነበር እንደልደችም ነበረች። በባለጢኃውም እንግዳ በመጣ ጊዜ ከሰታና ከላሙ ወስዶ ከዚያ ወደ እርሱ ለመጣው እንግዳ ያዘጋጀለት ዘንድ ሳሳ የዚያንም የድጋውን ሰው በግ ወስዶ ለዚያ ለመጣው ሰው አዘጋጀ። ጻዊትም በዚያ ሰው ላይ እጅግ ተቆጥቶ ናታንን፡- ሕያው እግዚአብሔርን ይህን ያደረገ ሰው የሞት ልዩ ነው። ይህን አድርጓልና አላዘነምና ስለ አንዲቱ በግ አራት ይመኛል አለው (2ኛ ሳሙ. 12:1-6) ።

▪ **እነዚያን ታደርጋለህና**

ተከላሹ እኔን አይመለከተኝም ያለባቸውን ተመሳሳይ ድርጊቶች አልፈጸመ ይሆናል። ሆኖም ለእርሱ ለራሱ የተሰጠውን ወይም የሚጠበቅበትን ግን አላደረገም። ይህ አገላለጽ ለአይሁዳውያን በጣም ግልጽ ነው። ማለትም ከሕግ አንዱን ማጉደል ሁሉን እንደማጉደል ነው። ውጤቱም ከኃጢአት በታች መውደቅ ነው።

2:2 እንደዚህም በሚያደርጉት ላይ የእግዚአብሔር ፍርድ እውነተኛ እንደሆነ እናውቃለን።

በሚያደርጉት

ድርጊታቸው በእግዚአብሔር ፊት የተገለጠ መሆኑን ያመለክታል። በእግዚአብሔር ፊት ሲመዘንም ከባድ ከመሆኑ የተነሳ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፍርድ የሚያመጣባቸው መሆኑን ይገልጻል (ማቴ 5:22) ።

እኔ ግን እላችኋለሁ በወንድሙ ላይ የሚቆጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል ወንድሙንም ጨርቃም የሚለው ሁሉ የሸንጦ ፍርድ የገባዋል ደንቆሮ የሚለው ሁሉ የገጋንም እሳት ፍርድ ይገባዋል (ማቴ 5:22) ።

▪ የእግዚአብሔር ፍርድ

ለተገለጠው ድርጊት ምላሽ ይሆን ዘንድ ጥያቄውን የሚያቀርበውና የማይዛባ ፍርድን የሚሰጠውም እግዚአብሔር መሆኑንና ፍርዱም እውነተኛ መሆኑን ያመለክታል።

▪ እናውቃለን

ሐዋርያው ጳውሎስ በመልዕክቶቹ ውስጥ የሚጠቀምባቸው ተመሳሳይ ቃላት አሉ። ከነዚህም አንዱ ይህ እናውቃለን የሚለው ቃል ነው። ይህ አነጋገር አንባቢዎቹ እንዲሳተፉ የሚያደርግ ቢሆንም ቃሉ ብቻውን ሙሉ ሥልጣን አለው። መለኮታዊ ኃይልም አለው። በሰዎች ሕይወት ይሠራ ዘንድ ግን የሰዎችን ፈቃድ ይጠይቃል (1ኛቆሮ 10:15) ።

ከተደጋጋሚ ንግግሮቹ ለመጥቀስ ያህል፡-

ሀ. እናውቃለን 6:6፤ 7:14፤ 8:22፤ 28

ለ. እያወቅን 5:3፤ 6:9፤ 13:11

ሐ. አታውቁምን 6:3፤ 16 ፤ 7:1፤ 11:2

2:3-5 አንተም እንደዚህ በሚያደርጉ የምትፈርድ ያንም የምታደርግ ሰው ሆይ አንተ ከእግዚአብሔር ፍርድ የምታመልጥ ይመስልህልን? ወይስ የእግዚአብሔር ቸርነት ወደ ንስሐ እንዲመራህ ሳታውቅ የቸርነቱንና የመቻሉን የትዕግስቱንም ባለጠግነት ትንቃለህን? ነገር ግን እንደ ጥንካሬህና ንስሐ እንደማይገባ ልብህ

የእግዚአብሔር ቅን ፍርድ በሚገለጥበት በቁጣ ቀን ቁጣን በራሱ ላይ ታከማቻለህ።

ፈራጁ ሰው

ሀ. ራሱ መተላለፍን ያደርጋል

ለ. የእግዚአብሔርን መቻልና ትዕግሥት ይንቃል።

ስለዚህ በሌላው ላይ የሚፈርድ ሰው የራሱን ማስተዋል የማይችል፤ የጌታን ቸርነትና ምህረት በሙላት ያልተረዳ ሰው ነው።

• ጌታ ቻይነቱ = ቶሎ አለመፍረዱን ና ለንስሐ ዕድል መስጠቱን ያመለክታል።

• ጌታ ትዕግሥቱ = ቁጣውን ማዘግየቱንና መቆጣጠሩን ያመለክታል።

እግዚአብሔር ይቆጣል ይገስጻል፤ በመጨረሻው ሊገልጥ የሚፈልገው ባሕርዩ ቸርነቱን ነው። መቻሉና ትዕግሥቱም ይህንን የሚገልጡ ናቸው። ይህ ማለት ግን ለኃጢአት ፍርድ አልተወሰነለትም ማለት አይደለም (ሆሴ 6:5፤ መክ8:11) የሚፈርደው ከቸርነቱ የተነሳ ነው። (ኢሳ 27:4)

ስለዚህ በክሊያት እጅ ቆረጥኃቸው በአፊም ቃል ገደልኋቸው ፍርዱም እንደ ብርሃን ይወጣል (ሆሴ6 6:5)።

በነፋ ስራ ላይ ፈጥኖ ፍርድ አይፈረድምና ስለዚህ በሰው ልጆች ውስጥ ልባቸው ክፋት ለመስራት ጠነከረ (መጽሐፈ መክ 8:11)።

አልቆጣም ፤ እሾህና ኩርንችት በእኔ ላይ ምንነው ዘሰልፍ በነበር! በእነርሱ ላይ ተራምጄ በአንድነት ባቃጠልኳቸው ነበር (ኢሳ 27:4)።

አይሁድ ግን ይህን ቸርነቱንና ትዕግሥቱን እያወቁ ፤ ቸርነቱም ወደ ነስቦ ለመምራት መሆኑን እንጂ በአመጸቸው እንዲገፉ አለመሆኑን እያወቁ ያጠፋሉ። ከዚህም የተነሳ የአዋቂ አጥፊ

በመሆን የእግዚአብሔርን ፍርድ በራሳቸው ላይ ያከማቻሉ (ኤር 31:3 ፤ ሆሴዕ 2:14)።

እርስዎም ፡- ውሽጦቼ የሰጠኝ ዋጋዬ ያህ ነው ያለችውን ወይንዋንና በለስዋን አጠፋለሁ፤ ዱርም አደርገዋለሁ፡- የምድረ በዳም አራዊት ይበሉታል (ሆሴዕ 2:14)።

እግዚአብሔርም ከፋቅ ተገለጠልኝ እንዲህም አለኝ፡- በዘላለም ፍቅር ወድደኝለሁ ስለዚህ በቸርነት ሳብኩሽ (ኤር 31:3)።

2:6 እርሱ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው ያስረክበዋል

ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው

በዚህ ክፍል ሥራ ተብሎ የተጠቀሰው ቃል ከልብ ዝንባሌ የመነጨን ተግባር ያመለክታል። ጌታ ደግሞ ልብን የመመርመር ብቃት ስላለው የሠራውን እንዳልሰራ አድርጎ ሰው ሊያታልለው አይችልም። ስለዚህ ሁሉን በማወቅ ባሕርዩና ችሎታው የእያንዳንዱን ሥራ መዝናኛ ለሥራው ዋጋውን ይሰጠዋል። (ምሳ 24:12፤ ኤር 17:10)

እነሆ፤ ይህን አላውቀውም ብትል ልቦችን የሚመረምር እርሱ አያስተውልምን ነፍሱንም የሚመለከት እርሱ አያውቅምን ለሰውሳ ሁሉ እንደ ሰራው አይመልሰለትም (ምሳ 24:12)።

እኔ እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ እንደ መንገዱ እንደ ሥራው ፍሬ እሰጥ ዘንድ ልብን አመረምራለሁ ኩላሊትንም አፈትናለሁ (ኤር 17:10)።

2:7 በበጎ ስራ በመጽናት ምስጋናንና ክብርን የማይጠፋንም ሕይወት ለሚፈልጉ የዘላለምን ሕይወት ይሰጣቸዋል

በጎ የሆነውን ጸንቶ በማድረግ

ጸንቶ የሚለው ቃል በጎ የሆነውን የሚቃወም ክፉ አሰራር ባለበት ዘመን በጎ ለማድረግና በመከራ ለመጽናት የጨከኑ (ውሳኔ ያደረጉ) የሚኖራቸውን የሕይወት አቋም ሲገልጽ፤ ብድራታቸውም የዘላለም ሕይወት ስጦታ መሆኑን

ያመለክታል። የዘላለም ሕይወት ደግሞ በእግዚአብሔር መገኘት (PRESENCE) ውስጥ የሚገኝ ነው። በሌላ አገላለጽ ደግሞ በእግዚአብሔር ውስጥ መኖር ማለት ነው።

2:8-11 ለዓመፃ በሚታዘዙ እንጂ ለእውነት በማይታዘዙትና በአድመኞች ላይ ግን ቁጣና መቅለፍት ይሆንባቸዋል። ክፋውን በሚያደርግ ሰው ነፍስ ሁሉ መከራ ጭንቀት ይሆንበታል። አስቀድሞ በአይሁዳዊ ደግሞም በግሪክ ሰው ነገር ግን በጎ ሥራ ለሚያደርጉ ሁሉ ምስጋናና ክብር ሰላምም ይሆንባቸዋል። አስቀድሞ ለአይሁዳዊ ደግሞ ለግሪክ ሰው፤ እግዚአብሔር ለሰው ፊት አይደለምና።

በአይሁድ ክዚያም በአህዛብ

በእነዚህ ተከታታይ ቁጥሮች ውስጥ የተገለጠው እውነት እግዚአብሔር ለሰው ፊት የማያዳለ መሆኑንና አይሁድም ሆኑ አህዛብ የሥራቸውን ፍሬ፤ ማለትም፡- እውነትን ትተው ክፋትን ለተከተሉ ቁጣው ፤ በጎ ለሚሰራው ደግሞ ክብር ሞገስና ሰላም የሚሆንበት መሆኑን የሚያስረዳ ነው።

2:12 ያለ ሕግ ኃጢአት ያደረጉ ሁሉ ያለሕግ ደግሞ ይጠፋሉና። ሕግም ሳላቸው ኃጢአት ያደረጉ ሁሉ በሕግ ይፈረድባቸዋል

ሕግ ሳይኖራቸው - - - ሕግ አያላቸው

አይሁዳውያን ሕጉን በመቀበላቸውና አህዛብ ደግሞ ሕግ ስለሌላቸው በአህዛብ ላይ በጣም ይመካሉ። አህዛብንም ጣዖት በማምለካቸው በጨለማ ያሉ ብለው ያልበሰሉ ሞኞች ናቸው ይሏቸዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን ነገሩን በይፋ በመግለጥ ጉዳዩ ሕግ መቀበሉ ሳይሆን ሕግን መፈጸሙ ወይም መታዘዙ ነው። ሕግ ኖሮአቸው ካልታዘዙት ሕጉ ራሱ ይፈርድባቸዋል በማለት ያሉበትን አደጋ ያሳያቸዋል።

አህዛብም ደግሞ ሕግ አልተሰጠንምና አይፈረድብንም ቢሉ ሊያመልጡ አይችሉም ወደፊት ሐዋርያው ማብራሪያ ይሰጥበታል እዚህ ቦታ ግን ያለ ሕግ ይጠፋሉ ብሎታል። ማለትም በተሰጣቸው ተፈጥሮአዊ የህሊና ብርሐን የተፈጥሮ ሕግ ውስጣቸው አለ በዚያ ሕግ ይፈረድባቸዋል። እግዚአብሔር በሕሊናቸው በኩል ትዕዛዝን ቢያስተላልፍም ትዕዛዙን ለመፈጸም የግል ፈቃደኝነት ይጠበቅባቸዋል።

2:13 በእግዚአብሔር ፊት ሕግን የሚያደርጉት ይጻድቃሉ እንጅ ሕግን የሚሰሙ ጻድቃን አይደሉምና።

መስማት

ሐዋርያው በዚህ ስፍራ አጠንክሮ ማስረዳት የፈለገው «ጻድቅ የሚያደርገው ሕጉን መስማት ሳይሆን ሕጉ የሚያዘውን መፈጸም ነው» የሚለውን እውነት ነው። ብዙ ሰሙ፤ ግን አልታዘዙም። ስለዚህ ጽድቅ አይሆንላቸውም። የሰሙትን ቢታዘዙ ግን ጽድቅን ያገኙ ነበር። አልሆነም እንጂ!

2:14 -15 ሕግ የሌላቸው አሕዛብ ከባሕርያቸው የሕግን ትእዛዝ ሲያደርጉ እነዚያ ሕግ ባይኖራቸው እንኳ ለራሳቸው ሕግ ናቸውና ። እነርሱም ሕሊናቸው ሲመሰክሩላቸው አሳባቸውም እርስ በርሳቸው ሲነሳስ ወይም ሲያመካኝ በልባቸው የተጻፈውን የሕግ ሥራ ያሳያሉ።

ሕግ የሌላቸው - ለራሳቸው ሕግ ናቸው

በዚህ ክፍል ሐዋርያው ያልደነዘዘውና ለማይረባ አዕምሮ አሳልፎ ሳይሰጥ በፊት ያለው ሕሊና በሰው ህይወት ውስጥ ያለውን ትልቅ ድርሻና የሚያከናውነውን ትልቅ ሥራ ነው። «ሕሊናችሁ ሲመሰክሩላችሁ» ሕሊና የራሱ የሆነ ምስክርነት አለው።

ሕሊናን ስናስብ በሕሊናችን ተጠቅመን ነገሮችን እናመዛዝናለን ሆኖም ግን እኛን ሊገዛን አይገባም።

ሕሊና የመደንዘዝ ምልክት ሊያሳይ ይችላል (1ኛቆሮ 8:7፤ 10:25፤ 2ቆሮ5:11) ።

ነገር ግን ይህ እውቀት በሁሉ ዘንድ አይገኝም እንዳንጂ ግን ጣዖትን እስከ አሁን ድረስ ስለ ለመዳ፡- ለጣዖት የተለዋ ነው ብለው ይበላሉና ሕሊናቸው ደካማ ስለሆነ ይረክሳሉ (1ኛቆሮ8:7)።

አያንዳንዱ የባልንጀራውን ጥቅም እንጂ አንድ ሰንኬ የራሱን ጥቅም አይፈልግ። በሥጋ ዝቦ የሚሸጠውን ሁሉ ከሕሊና የተነሣ ሳትመረመሩ ብሉ ምድርና በእርስዎ የሞላበት ሁሉ የጌታ ነውና (1ኛ ቆሮ 10:25)።

እንግዲህ የጌታን ፍርሃት ለውቀን ሰዎችን እናስረዳለን ለእግዚአብሔር ግን የተገለጥን ነን በህሊናችሁም ደግሞ የተገለጥን እንደ ሆነን ተስፋ አደርጋለሁ (2ኛቆሮ 5:11)።

• አሳባችሁ ሲካሰስ - ንጹህ ህሊና ተው ሲል ኃጢአት ያሸነፈው ደግሞ አድርግ ሲል የሚፈጠረውን ውስጣዊ ጦርነት ያመለክታል። ይህም የነፍስን ጭንቀት ያመጣል።

እነዚህ ሁለት እውነቶች ተጣምረው አህዛብ የሕግ ትዕዛዝ በልባቸው የተጸፈላቸው መሆኑን ያመለክታሉ። ስለዚህ ሊያመልጡ አይችሉም ማለት ነው።

2:17 አንተ ግን አይሁዳዊ ብትባል በሕግም ብትደገፍ በእግዚአብሔርም ብትመካ

አይሁድ ባላቸው ሕግና ከእግዚአብሔር ጋር ካላቸው ግንኙነት የተነሳ ያለ ልክ ይመካሉ። ሆኖም ግን ይህ ድርጊት በእግዚአብሔር ዘንድ አስጸያፊ ሆነባቸው (ሔር 9:24፤ ማ.ክ 3:11፤ አሞጽ 3:2) ።

ነገር ግን የሚመካው፡- ምሕረትንና ፍርድን ጽድቅንም በምድር ላይ የማደርግ እኔ እግዚአብሔር መሆኔን በማወቁና በማስተዋሉ በዚህ ይመካ ደስ የሚያስኘኝ እነዚህ ናቸውና ይላል እግዚአብሔር (ሔር 9:24)።

አለቆቹ በጉቦ ይፈርዳሉ ካህናቶቻችን በዋጋ ያስተምራሉ ነገሮቻችንም በገንዘብ ያምጥረታሉ ከዚህም ጋር፡- እግዚአብሔር በመካከላችን አይደለምን ክፉ ነገር ምንም አይመጣብንም እያለ በእግዚአብሔር ይታመናሉ (ትንቢተ ማ.ክ.የሰ 3:11)።

እንዲህ ብሏል፡- እኔ ከምድር ወገን ሁሉ እናንተን ብቻችሁን አውቃችኋለሁ ስለዚህ ስለጌጣላችሁ ሁሉ እበቀላችኋለሁ (እምፅ 3:2)።

ልንመካ የሚገባው ፡-

1. በእግዚአብሔር 5:11
2. በክርስቶስ 15:17፤ ፊሊጵ 3:3
3. በመስቀሉ ገላ 6:14
4. በመከራችን 5:3
5. በድካማችን 2ቆሮ 11:30፤ 12:5-9
6. ሰዎች ዳግም ሲመለዱና የሕይወት ለውጥ ሲያሳዩ 1ተሰ 2:19
7. በክርስቶስ ባገኘነው ግንኙነት 2ቆሮ 1:14 ፤ 7:4:14፤ 9:2-3

እኛ በመንፈስ እግዚአብሔርን የምናመልክ በክርስቶስ ኢየሱስ የምንመካ በሥጋም የማንታመን እኛ የተገረዘን ነንና (ፊሊ 3:3)።

ነገር ግን ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት እኔም ለአለም የተሰቀለሁበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከኔ ይራቅ (ገላ 6:14)።

ትምክህት የሚያስፈልግ ከሆነ ፣ ከድካሜ በሚሆነው ነገር እመካለሁ (2ኛቆሮ 11:30)።

እንደዚህ ስላለው እመካለሁ ፣ በሰ ራሴ ግን ከድካሜ በቀር አልመካም (2ኛ ቆሮ 12:5)።

እርሱም ፀጋዬ ይዞታል ፣ ጋይሌ በድካም ይፈፀማልና አለኝ እንግዲህ የክርስቶስ ሀይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመካ አወላለሁ (2ኛቆሮ 12:9)።

ተስፋችን ወይስ ደስታችን ወይስ የትምክህታችን አክሊል ማን ነው? በጌታችን በኢየሱስ ፊት በመምጣቱ እናንተ አይደላችሁምን እናንተ ክብራችንም ደስታችንም ናችሁና (1ኛተሰ2:19)።

ከምታነቡትና ከምታስተውሉት በቀር ሌላ አንጽፍላችሁምና በጌታችን በኢየሱስ ቀን እናንተ ደግሞ ትምክህታችን እንደምትሆኑ እንዲሁ ትምክህታችሁ እንድንሆን በከፊል ስለ እኛ እንዳስተዋላችሁ ፈጽማችሁ ታስተውሉ ዘንድ ተስፋ አደርጋለሁ (1ኛቆሮ 1:14)።

ስለ እናንተ እምነቴ ታላቅ ነው ፣ በእናንተ ምክንያት ትምክህቱ ታላቅ ነው መጽናናት ሞልቶብኛል በመከራችን ሁሉ ደስታዮ ከመጠን ይልቅ ይበዛል (2ኛቆሮ 7:4)።

በመጽናናታችንም ስለ ቲቶ ደስታ አብልጦ ደስ አለን ፣ መንፈሱ በሁላችሁ አርፎአልና ለእርሱ በምንም ስለ እናንተ የተመነሠ እንደሆነ አላፈረሁምና ነገር ግን ሁሉን ለእናንተ በእውነት እንደተናገርን እንደዚህ ደግሞ ትምክህታችን በቲቶ ፊት እውነት ሆነ (2ቆሮ 7:13-14)

ለቅዱሳን ስለሚሆን አገልግሎት ልፅፋላችሁ አያስፈልገምና በጎ ፈቃዳችሁን እውቁለሁና ስለዚህም አካይያ ከእምና ጀምሮ ተዘጋጅቷል ብዬ ለመቆዲያ ሰዎች በእናንተ እመካለሁ ቅናታችሁም የሚበዙትን አነሳስቷል። ነገር ግን ለእነርሱ እንዳልሁ፣ የተዘጋጃችሁ ትሆኑ ዘንድ በዚህም ነገር ስለ እናንተ ያለው ትምክህታችን ከንቱ እንዳይሆን ወንድሞችን አልካለሁ (2ቆሮ 9:2-3)።

2:18 ፈቃዱንም ብታውቅ ከሕግም ተምረህ የሚሻለውን ፈትነህ ብትወድ

ፈቃዱን አውቀህ

ጌታ ሕግን ለአይሁድ ሲሰጥ ዓላማው ፈቃዱን አውቀው፣ በህይወታቸውም ከፍተኛ ስፍራ ሰጥተውት በተግባር የእርሱ መሆናቸውን እንዲያሳዩ ነበር። (ፊሊ1:10) «የሚሻለውን ፈትናችሁ ትወድዱ ዘንድ» ለኛም የተሰጠን ይኸው መመሪያ ነው። የሚሻለውን አውቆ በፍቅር መታዘዝ።

ለእግዚአብሔርም ከብርና ምስጋና ከኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኝ የዕድቅ ፍሬ ሞልቶባችሁ ለክርስቶስ ቀን ተዘጋጅታችሁ ቅናችኛል ነውር እንድትሆኑ የሚሻለውን ነገር ፈትናችሁ ትወዱ ዘንድ ፍቅራችሁ በእውቀትና በማስተዋል ሁሉ ከፊት ይልቅ እያደገ እንደበዛ ይህን እፀልያለሁ (ፊሊ 1:10)።

2:19-20 በሕግም የእውቀትና የእውነት መልክ ስላለህ የእውሮች መሪ በጨለማም ላሉ ብርሃን የሰነፍችም አሰተማሪ የሕፃናትም መምህር እንደሆንህ በራስ ብትታመን

ሐዋርያው በዚህ ክፍል አይሁድ ስለራሳቸው ያላቸውን አመለካከት በማንሳት የሚጠበቅባቸውን ግን መሆን ያቃታቸውን ያሳያቸዋል።

አይሁድ ስለራሳቸው ያላቸው አመለካከት፡-

- መሪ
- በጨለማ ላሉት ብርሃን
- መካሪ
- አስተማሪ

እነዚህ ሁሉ ድርጊቶች ግን ከትሕትና የሚመነጨ ነበሩ።
(ኢሳ 9:2፤ 49:6 ፤ 60:3)

በጨለማ የሂደ ሕዝብ ብርሃን አያ በሞት ጥላ አገርም ለኖረ ብርሃን ወጣላቸው (ኢሳ 9:2)

እርሱም የያዕቆብን ነገዶች እንድታስነሣ ከአባራኤልም የዳጉትን እንድትመልስ ባሪያዬ ትሆን ዘንድ እጅግ ቀላል ነገር ነውና እስከ ምድር ዳር ድረስ መድኃኒት ትሆን ዘንድ ለአሕዛብ ብርሃን አድርጌ ሰጥቻለሁ ይላል (ኢሳ 49:9)።

ነገር ግን በአንች ላይ እግዚአብሔር ይወጣል ክብሩም በአንች ላይ ይታያል አሕዛብም ወደ ብርሃንሽ ነገስታትም ወደ መውጫሽ ፀዳል ይመጣሉ (ኢሳ 60:3)።

ስለዚህ እውነተኛ እውቀት አልነበራቸውም። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ተሰጥቷቸው ሳለ ኃይሉን ክደው የሃይማኖትን መልክ ብቻ በመያዛቸው ክብሩ በሕይወታቸው ሊንጸባረቅ አልቻለም (2ጢሞ 3:5) የእግዚአብሔርን ሃሳብ በማወቅ ቀዳሚነት ነበራቸው ሆኖም ግን አልተጠቀሙበትም።

ከእግዚአብሔር ይልቅ ተደላጊ የሚወድ ይሆናሉ የአምልኮት መልክ አላቸው ሀይሉን ግን ከደዋል ስለዚህ ደግሞ ራቅ (2ጢሞ 3:5)።

2:21 እንግዲህ አንተ ሌላውን የምታስተምር ራስህን አታስተምርምን? አትሰረቅ ብለህ የምትሰብክ ትሰርቃለህን?

ራስህን አታስተምርምን ?

አይሁድ ሌሎችን ለማስተማር ብቃት አለን እያሉ ራሳቸውን ማስተማር አቃታቸው። ሌሎችን አታድርጉ ይላሉ ራሳቸው ግን ያደርጋሉ። አህዛብን ጣዖት በማምለካቸው ይንቋቸዋል ነገር ግን እነርሱ ቤተመቅደሱን ይዘርፋሉ።

የሚሰብኩትን አለመኖር በጣም አደገኛና ፍጻሜውም የእግዚአብሔርን ስም ማሰደብ ይሆናል።

2:23 በሕግ የምትመካ ሕግን በመተላለፍ እግዚአብሔርን ታሳፍራለህን?

እግዚአብሔርን ታዋርዳለህን? (ታሳፍራለህን?)

በአማርኛችን ይህ ቃል ጠንክር ያለ መልዕክት አለው። አንድ ሰው እንደተጠበቀው ሆኖ ሳይገኝ ሲቀር በተለይ የኔ ያለው ሰው በጣም ያፍርበታል። እግዚአብሔርም የኔ ብሉ በመረጠው በእሥራኤል ይህንኑ የመሰለ እፍረት ወይም ውርደት ነው የደረሰበት። ሁኔታው በእውነትም አሳፋሪ ነው።

2:24 በእናንተ ሰብብ የእግዚአብሔር ስም በአሕዛብ መካከል ይሰደባልና ተብሎ እንደ ተጻፈ።

ይሰደባል

የአይሁድ ድርጊት እግዚአብሔርን በማሳፈር ብቻ የሚያቆም ሳይሆን በአህዛብ ዘንድ ስሙን የሚያሰድብ ነበር። ይህ ስድብ የሚለው ቃል ከፍተኛ የሆነን ክስ ያመለክታል።

ክሱ የሚቀርበው ባላመኑ ሰዎች ነው። ለእነርሱ ክስ የአባታቸው የዲያቢሎስ ባሕርይ ስለሆነ በባህርያቸው ያደርጉታል። አደጋው ግን ለክሱ መነሻ ምክንያት ሆኖ የሚገኘው የእግዚአብሔር ወገኖች ስህተት ሆኖ መገኘቱ ነው።

2:25 ሕግን ብታደርግ መገረዝስ ይጥቅማል ሕግን ተላላፊ ብትሆን ግን መገረዝህ አለመገረዝ ሆኖአል።

ሕግን መተላለፍ - - - እንዳልተገረዘ መሆን

ሕግን ጠቅሶ ሕግን መተላለፍ ከሕጉ ጋር ተያይዘው ከሚመጡ በረከቶች ያጎድላል። ሕግን የሚተላለፍ አይሁዳዊ መገረዙ አለመገረዝ ይሆንበታል። (ፊሊ. 3:3)

እኛ በመንፈስ እግዚአብሔርን የምናመልክ በክርስቶስ ኢየሱስም የምንመካ በሲጋም የማንታመን እኛ የተገረዝን ነንና (ፊሊ. 3:3)።

መገረዝ የሚጠቅመው ሕጉ እስከተጠበቀ ድረስ ብቻ ነው (ገላ 6:15፤ 5:3)። እንግዲህ የሚጠቅመው ሕግን መያዙ ሳይሆን እዲስ ፍጥረት መሆኑ ነው። ወደኛም እውነት ስናመጣው በሕይወት ላይ ለውጥ የሚመጣው ቃል ኪዳን በመግባት ብቻ ሳይሆን በገባነው ቃል ኪዳን መሠረት ለመኖር ራሳችንን በመስጠት ነው።

2:26 እንግዲህ ያልተገረዘ ሰው የሕግን ሥርአት ቢጠብቅ አለመገረዙ እንደመገረዝ ሆኖ አይቆጠርለትምን?

የሕግ ትዕዛዝ ከተጠበቀ - አለመገረዙ እንደመገረዝ ይቆጠራል

ከፍቅር በመነጨ መንገድ ስንታዘዝ ጌታ የመታዘዝን በረከት ይሰጠናል። (እንደመገረዝ ይቆጠርልናል)። ይህም የሆነበት ምክንያት ዳግም ስንወለድ ጌታ በመንፈሱ የልባችንን ሸለፈት ስለገረዘው ነው (ቆላ 2:11፤ ሐ/ሥ 10:34-35)።

2:27 ከፍጥረቱም ያልተገረዘ ሕግን የሚፈጽም ሰው የሕግ መጽሐፍና መገረዝ ሳለህ ህግን በምትተላለፈው በአንተ ይፈርድብህል።

ሐዋርያው በዚህ ቁጥር ላይ የመታዘዝንና ያለመታዘዝን ግልጽ ውጤት ያስቀምጣል

■ ያልተገረዘው አህዛብ ከጌታ በፍጥረቱ በተቀበለው የሕሊና ሕግ መሠረት ሕግን ሲፈጽም

■ ሕግ የተቀበለት አይሁዳውያን ሕግን ባለመፈጸማቸው ሕጉ ራሱ ይፈርድባቸዋል።

እንዲያውም በማይታዘዙት ላይ ይፈርዳል።

2:28-29 በግልጥ አይሁዳዊ የሆነ አይሁዳዊ አይደለምና በግልጥ በሥጋ የሚደረግ መገረዝም መገረዝ አይደለምና ጸሐፊው ግን በሰውር አይሁዳዊ የሆነ አይሁዳዊ ነው መገረዝም በመንፈስ የሚደረግ የልብ መገረዝ ነው እንጂ በመጽሐፍ አይደለም የእርሱ ምስጋና ከእግዚአብሔር ነው እንጂ ከሰው አይደለም።

እውነተኛ ግዝረትም ውጫዊና ስጋዊ አይደለም - - - በመንፈስ የልብ ግዝረት ሲኖር የሚፈጸም መንፈሳዊ ድርጊት ነው።

በውጫዊ ስርዓት አይሁዳዊ መሆን አይቻልም። ይሁሉ የሚከነው በውስጣዊ ማንነቱ ይሁሉ ሆኖ ሲገኝ ነው። ይህም የሚገኘው የልብ ግዝረት በመንፈስ አማካይነት ሲከናወን ነው።

«አይሁድ» የሚለው ቃል «ይሁዳ» ከሚለው የነገድ ስም የተወሰደ ሲሆን ትርጓሜውም ምስጋና ማለት ነው።

ምዕራፍ ሦስት

ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል

የሮሜ መጽሐፍ ዋነኛ መልዕክት (ማዕከላዊ ሃሳቡ) የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው። የእግዚአብሔርን ጽድቅ ለመገለጥ ሐዋርያው ጳውሎስ የመረጠውና የተጠቀመበት ዘዴ የሰውን ልጅ ኃጢአተኛ ነት፤ ከጽድቅ መጉደሉንና የረከሰ መሆኑን በመግለጥ መጀመርን ነው። ስለዚህ በሁለቱ ምዕራፎች እንደተመለከትነው በተለይ ከምዕራፍ 1:18 ጀምሮ አሁን በዝርዝር እስከምንመለከተው ምዕራፍ 3:20 ድረስ ሐዋርያው በደለኛ የሆነውን ሰው በሕግ ፊት አቅርቦ እንደሚሟገት አቃቤ ሕግ የመከራከሪያ ነጥቡን ያቀርባል። ነጥቦቹን አያይዘን አሁን ያለንበትን ክፍል ለማጉላት ይረዳን ዘንድ ሐዋርያው ጳውሎስ ደረጃ በደረጃ የሄደባቸውን መንገዶች እንመልከት

አህዛብ በድለዋል ሮሜ 1:18-32

ሐዋርያው በዚህ ክፍል ስለ ሰው ልጅ ክፋትና በደል ያቀረበው ማስረጃ በጣም ከባድና አስጸያፊ ነው። ባጠቃላይ የሚያመለክተውም ሰው በክብር ጀምሮ በውርደት መዝቀጡን ነው። ለዚህ ሀሳቡ ሐዋርያው ጳውሎስ ማስረጃውን ሲያቀርብ፡-

ከ ቁ 18 - 20 - የከበረው ነገር ተገልጦላቸው ነበር ሊታወቅ
የሚቻለው ዕውቀቱ ነበራቸው። በእነርሱ ዘንድ
ግልጥ ነበር።

ከ ቁ 21 - 23 - እያወቁ፤ ግን እውቅና ሊሰጡት ወይም ሊያከብሩት አልፈለጉም፡፡

ከ ቁ 24 - 27 - በልባቸው ፍትወት ተቃጥለው ራሳቸውን ለአስነዋሪ ድርጊት አሳልፈው ሰጡ፡፡

ከ ቁ 28 - 32 - ለማይረባ አዕምሮ አልፈው ተሰጥተዋል፡፡ ስለዚህ ራሳቸው ክፉ አድራጊ ብቻ ሳይሆኑ ክፉዎችን ያበረታታሉ ይተባበራሉም፡፡

በእነዚህ ሁሉ ፍጹም የመከራከሪያ መልስ ሊያቀርቡ በማይችሉባቸው ጥፋቶች አህዛብ በድለዋል !

የጳውሎስ የሙግት ማጠቃለያ !

እግዚአብሔርን የማወቅ ዕውቀት ተሰጥቷቸው ሳለ አውቀው ሊያከብሩት ስላልፈለጉ፤ ይልቁን በልባቸው ፍትወት በመቃጠል ራሳቸውን ለስጋዊ ምኞታቸው አሳልፈው ስለሰጡና አስነዋሪ ድርጊት ስለፈጸሙ እግዚአብሔር ለማይረባ አዕምሮ አሳልፎ ሰጥቷቸዋል፡፡ ስለዚህ አህዛብ በድለዋል፡፡ ክቡር ፍርድ ቤቱ የነገሩን ግራና ቀኝ ተመልክቶ የሞት ፍርድ ! ይበይንልኝ ዘንድ በአክብሮት እጠይቃለሁ !

አይሁድ በድለዋል (ሮሜ 2:1-3:8)

ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ስፍራ የሚያቀርበው የመከራከሪያ ነጥብ በጣም አደገኛ ነው፡፡ ምክንያቱም አይሁድ በድለዋል ብሎ መናገር በራሱ ለሞት የሚያበቃ ስለሆነ፡፡ እግዚአብሔርን አለመታዘዝ በራሱ ኃጢአት ቢሆንም አይሁድ ግን ይህንን ኃጢአት በድለናል ብለው በግልጽ አልተናዘዙትም፡፡ የብሉይ ኪዳን ነቢያት መከራን የተቀበሉት አይሁድን በድላችኋል ብለው በመናገራቸው ነበር፡፡

ይህም ሁሉ ሆኖ ግን ሐዋርያው ጳውሎስ አይሁድን በድለዋል ብሎ ለማለት የሚያቀርበው የራሱ ማስረጃ አለው፡፡ ማስረጃዎቹም፡-

3:1-3 = አህዛብን በሚነቅፉበት ነገር ራሳቸው ተላላፊ ሆነው መገኘታቸው።

3:4-11 = ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ቸርነት ወደ ንስህ ሊመራቸው ሲገባ እነርሱ ግን በአመጸቸው ስለቀጠሉ ይህም እግዚአብሔርን ያለመታዘዛቸው ግልጽ ማስረጃ መሆኑ።

3:12-24 = ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን ሕግ ከመፈጸም ይልቅ ሕጉ ለእነርሱ በመሰጠቱ ብቻ ከአህዛብ የተሻሉ እንደሆኑ በመቁጠር ሕግ ተላላፊዎች መሆናቸው።

3:25-29 = ውጫዊ ሰውነታቸውን በመገረዝ በልባቸው ግን የእግዚአብሔርን ሕግ ማፍረሳቸው።

በእነዚህ ምክንያቶች አይሁድ እግዚአብሔርን በድለዋል ስለዚህ አሁንም ፍርድ ቤቱ ግራና ቀኝ ተመልክቶ ፍርድ ይሰጥልኝ ዘንድ በአክብሮት እጠይቃለሁ።

እነዚህን መሠረታዊ ነጥቦች መነሻ በማድረግ ሐዋርያው ጳውሎስ በምዕራፍ ሦስት ውስጥ የሚያነሳቸውን ዋና ሀሳቦች መመልከት እንችላለን።

ሐዋርያው ምዕራፍ ሦስትን ሲጀምር ሊቀርቡ ይችላሉ ብሎ ያሰባቸውን የመሟገቻ ጥያቄዎች በማንሳት ይጀምራል። «አይሁድ በድለዋል የምትል ከሆነ ታዲያ የአይሁዳዊ ብልጫው ምንድነው?» በማለት የተቃዋሚዎቹን ጥያቄ በማንሳት ይጀምራል እስኪ ነጥብ በነጥብ እንመልከተው።

3:1 የአይሁዳዊ ብልጫው ምንድነው? የመገረዝስ ጥቅሙ ምንድነው?

የጳውሎስ መልስ ብልጫቸው በሁሉ ነገር ነው የሚል ነው።

ይህንን መልሱን ስንመለከተው በመንፈስ መገረዝ ከእግዚአብሔር ዘንድ ምስጋናን የሚያስገኝ ከሆነ በስጋ መገረዝ ደግሞ ለአይሁድ ብልጫው በሁሉ ነገር ነው። በሁሉ ነገር የሚለው መግለጫ በቀጣዩ ቁጥር በግልጥ ተብራርቶ ተቀምጧል።

3:2 አስቀድሞ የእግዚአብሔር ቃላት አደራ ተሰጡላቸው

አስቀድሞ - የእግዚአብሔር ሀሳብ ወደ አህዛብ ከመምጣቱ በፊት በቀዳማኒት የተቀበሉ መሆኑን ያመለክታል። ይህም አንዱ የብልጫ ምልክት ነው።

የእግዚአብሔር ቃላት - ለአይሁድ የተሰጠውን የብሉይ ኪዳን መጻህፍትን ያመለክታል (ቲቶ 1:3)

በዘመኑም ጊዜ :- መድሀኒታችን እግዚአብሔር እንዳዘዘ፡- ለእኔ አደራ በሰጠኝ ስብከት ቃሉን ገለጠ፤ (ቲቶ 1:3)።

አደራ - አደራ የሚሰጠው ለሚታመን ነው። ሲያምናቸው ታማኝ ሆነው አለመገኘታቸው ለራሳቸው ብዙ በረከት ቢቀርባቸውም እግዚአብሔር ግን አምኖ አደራ ሰጥቷቸው ነበር።
(1ቆሮ 9:17፤ 1ተሰ 2:4፤ ገላ 2:7)

ይህን በፈቃዱ ባደርገው ደመወዝ አለኝና፤ ያለፈቃዱ ግን ባደርገው መጋቢነት በአደራ ተሰጥቶኛል። (1ኛቆሮ 9:17)።

ነገር ግን ወንጌልን አደራ ይሰጠን ዘንድ እግዚአብሔር የታመንን ሆነን እንዳገኘን መጠን ፡- እንዲሁ እንናገራለን፡-

ልባችንን የሚመረምር እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን ደስ እንደምናሰኝ አይደለም (1ኛ ተሰ 2:4)።

ተመልሰው ግን ጴጥሮስ ለተገረዙት የሆነው ወንጌል አደራ እንደተሰጠው እንዲሁ ለእኔ ላልተገረዙት የሆነው የወንጌል አደራ እንደተሰጠኝ አዩ (ገላ 2:7)።

ሐዋርያው የእነርሱ አለማመን (ታማኝ ሆኖ አለመገኘት) የእግዚአብሔርን ታማኝነት ሊቀይረው እንደማይችል በቀጣዩ

ቁጥር ያስረዳል ይህንንም በመከራከሪያ ጥያቄ መልክ ያቀርባል።

3:3 አለማመናቸው የእግዚአብሔርን ታማኝነት ያስቀራል??

ለዚህ የመከራከሪያ ነጥብ የጳውሎስ ምላሽ ቁርጥ ያለና የማያወላውል ነው። «በፍጹም!» የሚል እንዲያውም ታማኝነቱን የበለጠ ያጸናዋል እንጂ።

ታማኝነቱንም በሁለት መንገድ የበለጠ ያጸናዋል ፡-

- ለኃጢአተኛው የኃጢአቱን ዋጋ በመስጠት

- ለሚወዱት ደግሞ በረከትን በመስጠት

እንግዲያው እግዚአብሔር በታማኝነቱ እንደጸና ይኖራል በፍርዱም ደግሞ ጻድቅ (ትክክል) ነው።

3:4 ሰው - - - ውሸተኛ - - - እግዚአብሔር እውነተኛ

እግዚአብሔር እውነተኛ ነው ስንል ባህርዩን መግለጻችን ነው ማለትም እውነት ነው። ባህርዩ ራሱ እውነት ስለሆነ ድርጊቱና ንግግሩም እውነት ነው።

እውነት የስላሴ ባህርይ ነው።

- እግዚአብሔር አብ እውነተኛ ነው (ዮሐ 3:33)
- እግዚአብሔር ወልድ እውነተኛ ነው (ማቴ 22:16፤ ዮሐ 7:18)
- እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ እውነተኛ ነው (ዮሐ 14:17)

ምስክሩን የተቀበለ እግዚአብሔር እውነተኛ እንደሆነ አተመ (ዮሐ 3:33)።

ደቀ መዛሙርታቸውንም ሄሮድስ ወገን ጋር ላኩት፡- እነርሱም ፡- መምህር ሆዶ ፡- እውነተኛ እንደሆነህ በእውነትም የእግዚአብሔርን

መንገድ እንድታስተምር እናውቃለን፡- ለማንምም አታዳለም፡- የሰውን ፊት አትመለከትምና (ማቴ 22:16)።

ከራሱ የሚናገር የራሱን ክብር ይፈልጋል፤ የላከውን ክብር የሚፈልግ ግን እርሱ እውነተኛ ነው በእርሱም አመጸ የለበትም (ዮሐ 7:18)።

እርሱም አለም የሚያየውና የማያውቀው ስለሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የእውነት መንፈስ ነው ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቃላችሁ (ዮሐ 14:17)።

ስለዚህ የሰው ውሽት ይህንን ባህርዩን ሊያስለውጠው አይችልም እርሱ ዘላለም እውነተኛ ሆኖ ይኖራል።

3:5-8 ነገር ግን ዓመፃችን የእግዚአብሔርን ጽድቅ የሚያስረዳ ከሆነ ምን እንላለን? ቁጣን የሚያመጣ እግዚአብሔር ዓመፀኛ ነውን? እንደ ሰው ልማድ እላለሁ። እንዲህ አይሁን እንዲህ ቢሆን እግዚአብሔር በዓለም እንዴት ይፈርዳል? በእኔ ውሽት ግን የእግዚአብሔር እውነት ለከብሩ ከላቀ ስለምን በእኔ ደገሞ እንደ ኃጢአተኛ ገና ይፈርድብኛል ስለ ምንስ መልካም እንዲመጣ ክፉ አናደርግም? እንዲሁ ይሰድቡናልና አንዳንዱም እንዲሁ እንድንል ይናገራሉና። የእነርሱም ፍርድ ቅን ነው።

ዓመጻችን የእግዚአብሔርን ጽድቅ የሚያስረዳ ከሆነ ስለ ምን መልካም እንዲመጣ ክፉ እናደርግ? - -

ሦስተኛውና አይሁድ የመከራከሪያ ሀሳብ አድርገው ያቀርቡታል ብሎ ጳውሎስ ይህንን ጥያቄ ያነሳል።

«ኃጢአታችን የእርሱን ጽድቅ የሚገልጠው ከሆነ እንዴት ይፈርድብናል?» የሚል ዓይነት ነው።

ሐዋርያው ለዚህ ጥያቄ የሚሰጠው ምላሽ መልካምን ነገር ከውስጡ ለማግኘት ክፉ መሥራት የለብንም እውቀን የምንሰራ ከሆነ ግን እግዚአብሔር በጽድቁ ይፈርዳል።

በማለት ፍርድ ራሱ የማይዛባ መሆኑን በአጽንኦት ይገልጣል። ይህን ሀሳብ በሚገባ ለመረዳት ትንሽ ተንተን አድርጎ መመልከት ያስፈልጋል።

ሀ. የአዳም ዘር ኃጢአት ከመስራቱ በፊት እግዚአብሔር ክብሩን ገልጦለት ነበር። ይህም የሆነው ጌታ በማንነቱ ለፈጠረው ሰው ክብሩን መግለጥ ስለፈለገ ከራሱ ከማንነቱ ከጽድቁ የወጣ ነበር እንጂ ሰው ይህንን ለማምጣት የሚያስችል ብቃት ስላለው አልነበረም።

ለ. የሰው ልጅ (የአዳም ዘር) ኃጢአት ከደረገ በኋላ ደግሞ እግዚአብሔር በድካሙ ጣልቃ በመግባትና በማገዝ ክብሩን ገልጧል።

- እግዚአብሔር በሁለቱም መንገድ ጽድቁን ገልጧል

- አዳምና ሔዋን የወሰዱትን እርምጃ ሲወስዱ የነበራቸው ሀሳብ የሰው ክብር ላቅ ያለ ሆኖ ይገኛል የሚል ነበር። ሆኖም ግን ወደ ውርደት የሚያዘቅጥ ሆነ። እግዚአብሔር ግን በድካማቸው ጣልቃ በመግባት፣ ከተደበቁበት በማውጣትና የጸጋ ልብስን በማልበስ ክብሩን ገለጠ። ከድካማቸው ለማውጣት በሠራው የጽድቁ ሥራ ክብሩን ይበልጥ ገለጠ።

«መልካም እንደሆነ አየች» የሚለው ቃል ለአዳምና ለሔዋን በራሳቸው አመለካከት ዘራቸውን ወደ ክብር ለማምጣት የመረጡት የራሳቸው «የእኔ መልካም» እንደ ነበር ያመለክታል። ጌታ ግን በጸጋው የእነርሱን መልካም አስወገደና የእርሱን መልካምነት ገለጠ።

ይህንን ስንል ግን እግዚአብሔር የሰውን ልጆች ኃጢአት እንዲሰሩ በመገፋፋት የእርሱን ቸርነትና ክብር ይገልጣል ማለታችን አይደለም። አይሁድ ግን ያሰቡት ይህንን ይመስላል።

የእግዚአብሔር እውነተኛነት (የመልካምነቱም ሆነ የፍርዱ) ያለ ኃጢአት ሁልጊዜ ሕልውናው ታውቆ ግልጽ ሆኖ ይኖራል። እግዚአብሔር በመልካምነቱ በሰራቸው ሥራዎቹ ራሱን ገልጧል ዘወትርም ይገልጣል። ስለዚህ ክብሩና መልካምነቱ እንዲገለጥ የኃጢአት ድጋፍ አያስፈልገውም። (ያዕ 1:17)

በጎ ስጦታ ሁሉ ፍጹምም በረከት ሁሉ ከላይ ናቸው። መለወጥም በእርሱ ዘንድ ከሌለ በመዞርም የተደረገ ጥላ በእርሱ ዘንድ ከሌለ ክብርሐናት አጥቶ ይወርዳሉ (ያዕ 1:17)።

ለኃጢአተኛው በሚያሳየው ቸርነት ጸጋው ይገለጣል። ከዚህም እውነት በመነሳት የጌታ ዘላለማዊ ዓላማ በጸጋው ፍጹማን ባደረጋቸው የክርስቶስ አካል ብልቶች ክብሩን መግለጥ ነው ማለት እንችላለን።

ጌታ ይፈርዳል ስንል የጌታ የልቡ መሻት ነው (ፈቃዱ ነው) ማለታችን አይደለም። ነገር ግን የሰው ልጆች ኃጢአት በሚያደርጉበት ጊዜ ይህንን ባህርዩን ይገልጣል። ምክንያቱም ኃጢአትን መቅጣት የጽድቁ መገለጫ ነው።

ሐዋርያው ከዚህ ቀጥሎ የሚያነሳው የመከራ-ከሪያ ነጥብ፡- አህዛብ ከበደሉ፤ እንግዲያው ዓለም ሁሉ በድኃል። ስለዚህ በዓለም ሁሉ ላይ ፍርድ ቤቱ ግራና ቀኙን መርምሮና ተመልክቶ ፍርድ ይስጥልኝ! የሚል ነው።

3:9-20 ከሰናቸዋል - - - የሚያስተውል የለም

ከሰናቸዋል የሚለው ቃል የክሱን ቃል ማስረዳት እንችላለን፤ አይተናል ገብቶናል ተረድተናል ማለት ነው።

የክሱ ምክንያት ደግሞ፡-

ሀ. የሚያስተውሉ አለመሆናቸው፡ ይህ ግድፈት በአዕምሮ የሠሩትን ኃጢአት ያመለክታል

ለ. ጌታን የሚፈልግ ልብ የሌላቸው መሆኑ

ሐ. ፈቃዳቸው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማስፈጸሚያ እንዲሆን አለመፍቀዳቸው ይህ ግድፈት መልካም ነገር ለማድረግ ፈቅዶ አለመፈለጉን (እምቢተኝነት በተግባር) የሚገልጽ ነው።

እንግዲህ ኃጢአተኛው ሰው እግዚአብሔርን መፈለግ ካልቻለ የቀረው ምርጫ እግዚአብሔር ኃጢአተኛውን ፍለጋ መምጣቱ ብቻ ነበር። ወደ ኃጢአተኛው ሲመጣ ግን ኃጢአተኛው ፣ ኃጢአትን እምቢ የሚልበትን አቅምና ጉልበት የሚያገኝበትን ጸጋ ይዞ ነው የመጣው። ይህ ጸጋ ኃጢአተኝነትንና ዓለማዊ ምኞትን የሚያስክድ ነው (ቲቶ 2: 11-12)። ስለዚህ የእግዚአብሔር ጸጋ ዘወትር የሚሻው ኃጢአተኛው ከኃጢአት ርቆ ማየትን ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ በዚሁ መጽሀፍ ከቁ 13-18 ድረስ ለፍርድ ቤቱ የኤክስሬ ምርመራ ውጤት የሚያቀርብ ዓይነት ይመስላል። በቁ 13-14 የተገለጸው ሃሳብ የሰውን የንግግር አካላት የሚያመለክት ነው እነርሱም አንደበት፣ ጉሮሮ፣ ከንፈር ናቸው።

ጉሮሮአቸው የተከፈተ መቃብር ነው

መጽሐፍ ቅዱስ በማቴ 12:34 በልብ ሞልቶ ከተረፈው እፍ ይናገራል ይለናል። ምክንያቱ ምንድነው? ብለን ስንል፣ ኃጢአተኛው በመንፈሱ ሙት ነው። ስለዚህም ከአንደበቱ የሚወጣው የሞት ቃል ነው።

የተከፈተ መቃብር የሚጠብቀውም ሙት አካል ነው፤ ክፍቱን ከተዋችሁትም የሚያወጣው የሞት ሽታ ነው።

የእባብ መርዝ በአንደበታቸው አለ

ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን ቃል ሲጠቀም በተምሳሌትነት ሊገልጥ የወደደው እባብ የሚነድፍበትን መርዙን ከሚደብቅበት ከምላሱ ስር ከተሸገጠው ከረጢት ጋር በማመሳሰል ነው። በከንፈሮቻቸው ስር መርዝን የተሞላ ነገር አለ። ሁኔታ ሲያመች ያወጡታል ይነድፋበታል።

ከዚህም የተነሳ ሰዎች ከአንደበታቸው በሚወጡ መርዛማ ቃላት ይነደፋሉ። ይሞታሉም።

ያዕቆብም አንደበት በጣም ትንሽ የሰውነት ክፍል ሆኖ ሳለ ትልቅ ጫካን እንደሚያቃጥለው ትንሽ እሳት ዓይነት አጥፊነቷ የከፋ መሆኑን በመልዕክቱ ም 3:5-6 ጠቅሷል።

ጳውሎስም ይህንኑ በማጠናከር የምላስን አደገኝነት ከአባብ መርዝ ጋር በማያያዝ ጠቅሶታል።

አፋቸው እርግማንና ምሬት ሞልቶበታል

ሐዋርያው በዚህ ክፍል የገለጠው ሀሳብ እነዚህ ሰዎች የሚታይባቸው ባሕርይ አልፎ አልፎ በአንዳንድ ሁኔታዎች የሚከሰቱ የምሬት ቃላቶችን የማውጣት ሳይሆን አዘውትረው ማድረግን ልማድ ያደረጉና አፋቸውም ይህንን ዘወትር ለማድረግ ያለ እጥረት ሙሉ ሆኖ የሚገኝ መሆኑን ነው።

እስኪ ወገኖች ቆም ብላችሁ አስቡ ከአንደበቱ የሚወጣው ነገር እርግማንና ምሬት ከሆነ ሰው ጋር ምን ያህል ደቂቃ ታግላችሁ መቆየት ትችላላችሁ? እጅግ አስቸጋሪ ነው።

በቁ 15-16 የተገለጸው ሃሳብ የሰውን አረማመድ የሚያመለክት ነው

እግሮቻቸው ደም ለማፍሰስ ፈጣኖች ናቸው። የአንድ ሰው አንደበቱ ክፋትን የተሞላ ከሆነ ድርጊቱ ደግሞ አፍራሽና አጥፊ ነው። በመሠረቱ የክርስቲያኖች እግር ወንጌልን መጫሚያው ያደረገ ነው። (ኤፌ 6:15) ይህም ወንጌል የሰላም ወንጌል ነው። ሰላም የሚመጣውም ከሰላሙ ንጉሥ ጋር ከሚኖር የጠበቀ ህብረትና ቁርኝት ነው። የጋጢአተኞች እግር ግን ለክፋትና ለጥፋት ፈጣን ነው።

የሚሄዱበትም ጎዳና ይህንኑ ጥፋት ያለ ክልካይ ለመፈጸም እጅግ ሰፊ ነው። (ማቴ 7:13-14) ስለዚህ የሰላምን መንገድ አያውቁም። (ቁ.17) ሐዋርያው በዚህ ስፍራ ጫን ብሎ ማሳወቅ የፈለገው ነጥብ የነዚህ ሰዎች

ክፋት በአዕምሮ ውስጥ ካለ የጥፋት አቋም አልፎ በድፍረት በተግባር የሚገለጥ ክፋት ነው። ስለዚህ ከሰላም መንገድ በጣም የራቁና የጥፋት መንገድ የተመቻቸው ናቸው የሚል ብርቱ ሀሳብ ነው።

እንግዲህ መገባችሁን በእውነት ታጥቃችሁ፡- የጽድቅንም ጥሩ ለብላችሁ፡- በሰላም ወንጌልም በመዘጋጀት እግሮቻችሁ ተጫምተው ቁሙ (ሴፌ 6:15)።

በጠዘበው ደጅ ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ ፡- መንገዱም ትልቅ ነውና፡- ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው ወደ ሀይወት የሚወስደው ደጅ የጠበበ ፡- መንገዱም የቀጠነ ነውና፡- የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው (ማቴ 7:13-14)።

ኃጢአተኛ የእግዚአብሔርን እውነት ማወቅም መቀበልም አይፈልግም ይልቁኑ የሰይጣንን ውሸት መቀበል ይቀለዋል። ይህም እቋሙ እግዚአብሔርን ከመፍራት ይልቅ በትዕቢት በገዛ መንገዱ መሄድን ምርጫው እንዲያደርግ ይገፋዋል። ጳውሎስም ይህንን መግለጫ በማጠናከርና በመዝ 36:1 የተጠቀሰውን «እግዚአብሔርን መፍራት በዓይናቸው ፊት የለም» የሚለውን በመንተራስ እግዚአብሔርን መፍራት ከሌለ ደግሞ ጥበብና ማስተዋል የሌለ መሆኑን በአጽንኦት ይገልጣል።

3:19 አፍም ሁሉ ይዘጋ ዘንድ ዓለምም ሁሉ ከእግዚአብሔር ፍርድ በታች ይሆን ዘንድ ሕግ የሚናገረው ሁሉ ከሕግ በታች ላሉት እንዲናገር እናውቃለን!

እንግዲህ - - - አፍ ሁሉ - - - ዓለም በሙሉ

ይህ የሐዋርያው ጳውሎስ መግለጫ ከላይ የዘረዘራቸውን ማስረጃዎች በሙሉ ወደ መደምደሚያ ሊያመጣቸውና ዓለም ሁሉ በድኃል! ብሎ በችሎቱ ፊት ያቀረበውን መከራከሪያ ነጥብ ጭብጥ ሊያደርገው እንዳለበ እንዳደረገውም ያመለክታል።

አይሁድ ሕግ አለን ሲሉ ሕጉን በማፍረሳቸው ፤ አህዛብም የጥፋትንና የሞትን መንገድ በመምረጣቸው ሁሉም የሚናገሩት አጡ። አፋቸው ተዘጋ - - - ጸድቅ ነኝ ብሎ በፊቱ የሚቆምም ጠፋ። ሁሉ በደለኞች ሆኑ።

3:20 ይህም የህግን ሥራ በመስራት ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእርሱ ፊት ስለማይጸድቅ ነው ኃጢአት በሕግ ይታወቃልና።

ሕግን በመጠበቅ - - - ፃድቅ ሊባል አይችልም

ሕጉን በሙላት የፈጸመ ሊጸድቅ ይችላል። ነገር ግን ማንም ሰው ሕግን መፈጸም አልቻለም ስለዚህ ማንም ፃድቅ የለም።

1. ሕጉ ኃጢአትን ያሳውቀናል
2. በኃጢአት ተሸንፈን ለፍርድ የተጠበቅን መሆናችንን ያሳውቀናል

ስለዚህ በሙሴ ሕግ ስር ያሉ አይጸድቁም። ምክንያቱም ሊፈጽሙት አልቻሉምና። አቅምም አልነበራቸውምና።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከዚህ በኋላ የሚያነሳው ነጥብ፤ እንግዲያው ዓለም ሁሉ በደለኛ ከሆነና በራሱ ሥራ ሊጸድቅ ካልቻለ እግዚአብሔር ይህንን ኃጢአተኛ ሰው ሊያድን የሚችልበት መንገድ መቀየስ ነበረበት። ይህንንም በዘላለም ሃሳቡ ፈጽሞታል ወደሚለው ወሳኝ ሃሳብ የሚያሸጋግር ብርቱ ነጥብ ነው።

3:21 አሁን ግን በሕግና በነቢያት የተመሰከረለት የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጦአል

ሕግና ነቢያት የመሰከሩለት - - - ተገልጧል።

- 1) ሕግና ነቢያት -- እግዚአብሔር ለበደለኛው ዓለም ያዘጋጀው የጽድቅ መንገድ በሕግና በነቢያት ውስጥ የተቀመጠ መሆኑን በግልጥ ለማሳየት ሐዋርያው ይህንን

2) የመሰከሩለት - እግዚአብሔር በአዲስ ኪዳን የገለጠው የምህረትና የጾጋ እውነት በህግ ውስጥ ተነግሮ ነበር። ይህም እውነት በብሉይ ኪዳን ቤተ መቅደስ ውስጥ መስዋዕት ያቀርብ በነበረበት ጊዜ በግልጽ ይታይ ነበር። ሆኖም ግን የእግዚአብሔር ሃሳብና አይሁዳውያን የተላለፉት የቱጋ ነበር? ብለን ስንጠይቅ በግልጽ የተሳሳቱበትን መስመር እንመለከታለን።

እግዚአብሔር ሕግን የሰጣቸው ኃጢአታቸውን እንዲያዩበትና በምህረቱና በጾጋው እንዲታመኑና እርሱን ተስፋ እንዲያደርጉ ነበር። እነርሱ ግን ጌታን ትተው በሕጉ መመካትና ሕጉን ተስፋ ማድረግ ጀመሩ። ስለዚህም ከእግዚአብሔር ሀሳብ ጨርሶ ራቁ።

ስለዚህ ሐዋርያው የእግዚአብሔር ምህረትና ጾጋ በሕጉም ሆነ በነቢያት ቃል የተነገረ ነው። ተመስክሮለታል በማለት ማብራሪያውን ያስቀምጣል።

3) ተገልጧል - ይህ ቃል ከላይ የተሰጠውን ማስረጃ በአራት ነጥብ የሚያሳርፍ ዑብ መደምደሚያ ነው። ሃሳቡም በሕግና በነቢያት የተመሰከረለት የእግዚአብሔር ምህረትና ጾጋ አሁን ተገልጧል። የሚል ኃጢአተኞችን ሁሉ ከሰብዘና በራስ ጽድቅ ከመመካት ከማመካኘትና ከከንቱ ተስፋ ወጥተው ወደዚህ ወደተገለጸው ጾጋ እንዲቸኩሉ የሚያደርግ የማረጋገጫ እውነት ነው።

እኔ ግን ሕግንና ነቢያትን ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ ልፈጽም እንጂ ለመሻር አልመጣኩም (ማቴ 5:17)።

እኔ ግን አላቸኝለሁ ፡- በወንድሙ ላይ የሚቆጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል ወንድሙንም ጨርቃም የሚለው ሁሉ የሽንጎ ፍርድ ይገባዋል ደንቆሮ የሚለውም ሁሉ የዝነመ አላት ፍርድ ይገባዋል(ማቴ 5:22)፡፡

ከሙሴና ከነዚያት ሁሉ ጀምሮ ስለ እርሱ በመጸሕፍት ሁሉ የተጻፈውን ተረጎመላቸው (ሉቃ 24:40)፡፡

ከዚህ በኋላ ሐዋርያው ጳውሎስ የሚሻገረው ወደ መልዕክቱ ሁለተኛ ዋና ሃሳብ ነው፡፡ የሚያተኩረውም ዓለም ሁሉ በደለኛ ከሆነ ዓለም ሁሉ ደግሞ መዳን ይገባዋል፡፡ ለመዳን ደግሞ እግዚአብሔር መንገድን አዘጋጅቷል የሚል ነው፡፡

ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ የእግዚአብሔር ጽድቅ መገለጥ የመጀመሪያ ክፍል ውስጥ ማለትም (ሮሜ 3:21-31) ባለው ክፍል ጽድቅን እንዲህ ያብራራዋል፡፡ ጽድቅ የተገለጠው፡-

- ከሕግ ውጪ ነው (ቁ. 21)
- በክርስቶስ በማመን ነው (ቁ 22 (ሀ))
- ለሰው ሁሉ ነው (22 (ለ) - 23)
- በጸጋ ነው (24)
- እግዚአብሔር ትልቅ ዋጋ ከፍሎበት ነው (24 (ለ) 25)
- በፍፁም ፍትህዊነት ነው (25 (ሀ) -26)

ሕጉን ዋጋ ቢስ ለማድረግ ሳይሆን ለማጽናት ነው(27-31)

ከህግ ውጪ የሆነ

ሐዋርያው በዚህ ቃል መግለጥ የፈለገው በክርስቶስ የጸድቅ ሥራ አልቆና ተጠናቆ ለሰው ልጅ የተገለጠው ጽድቅ የሰው ድርሻ የሌለበት መሆኑን ነው፡፡ ምክንያቱም በብሉይ ዘመን ጽድቅ የሚገኘው በሰው በጎ ምግባር ነበር (ሕጉን በመጠበቅ) በመሠረቱ ሕጉ የሚገልጠው የእግዚአብሔርን

ጽድቅ ነው። ሕጉ በራሱም ፍጹምና ንጹህ ነው። ሰው ግን ይህንን ንጹህ ነገር በራሱ ሊፈጽመው አልቻለም።

3:22 ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ

የሆነ የሚለው ቃል ገና የሚሆንን ሳይሆን ሆኖ ያለቀን ነገር የሚያመለክት ነው። ሌላው ይህ ቃል የሚያመለክተን ነገር እምነት ከመድሀኒቱ ጋር የምንገናኝበት መንገድ እንጂ ራሱ መድሀኒቱ አለመሆኑን ነው። በእምነት በኩል ሄደን መድሀኒታችን የሆነውን ክርስቶስን እናገኘዋለን።

«በእምነት በኩል » የሚለውን ቃል በሚገባ ለመረዳት ወደ ቀድሞው አዳማዊ ማንነታችንና ድካማችን መመልከቱ ተገቢ ነው። የቀድሞው አዳማዊ ማንነታችን አለማመን ዋነኛ ባህርያችን ነበር። በዚህም ምክንያት ወደ ጌታ ሲያመጣን የሚችል አንድም ከራሳችን የሆነ በጎ ነገር አልነበረንም የለንምም። አሁን ግን በክርስቶስ ከተገለጠው የሕይወት መንፈስ የተነሳ የሚያምን ልብ ተሰጠን (አዲስ ፍጥረት ሆነን) ይህም የእምነት ስጦታ በእኛ ውስጥ እንዲሰራ ያደረገው ጌታ ነው። የጀመረው እርሱ ነው ወደ ፍጻሜ የሚያደርሰውም እርሱ ነው።

የሚገኝ (ተገኝቷል)

ይህ ቃል እኛ ደክመን ቧጠን የምናመጣው ሳይሆን በራሱ በተወሰነለት ስፍራ የሚገኝ መሆኑን ያመለክታል። ማለትም መገለጡ ወደ እኛ መጣ እንጂ እኛ መገለጡን አላመጣነውም ማለት ነው። ዓይናችንን ሲከፍተው በስፍራው ሆኖ አገኘነው።

በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን

የጽድቁ መገለጥ የተገኘው በክርስቶስ በማመን መሆኑን የሚያሳይ ሲሆን ሥራው የክርስቶስ ታማኝነት ውጤት ነው።

3:23 ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል

ሕግ አለን የሚሉት አይሁድም ሆኑ፤ ያለ ሕግ የሆኑት አህዛብ ሁሉም በእግዚአብሔር የፍርድ ችሎት ፊት ኃጢአተኞች ሆነው መገኘታቸውንና ፍርድ የሚገባቸው ሆነው መገኘታቸውን ተመልክተናል። ሐዋርያው አሁን ደግሞ ወደሚቀጥለው የደህንነት ስጦታ ሊሻገር ስለሆነ ለሁሉ ይህ ስጦታ የሚያስፈልግ መሆኑን ለመጥቀስ ይህንን አባባል ተጠቅሟል። ይህንንም ያደረገው ሁሉ ኃጢአትን ከሰሩ ሁሉም ፍርድ ተመድቦባቸዋል ማለት ከፍርድ ለማምለጥ ደግሞ ብቸኛው መንገድ እግዚአብሔር ያዘጋጀውን የደህንነት ስጦታ አይሁድ ወይም የግሪክ ሰው ሳይባል ሊቀበል እንደሚገባው ማሳየት ስላለበት ነው። ስናጠቃልለውም ሁሉም ሰው በፊተኛው በአዳም ምክንያት የተኮነ መሆኑን ይህ ቃል ያመለክታል።

የእግዚአብሔር ክብር ጎድሏቸዋል

ሁሉ ሰው ኃጢአትን ስለሠራ፤ ራሱም ደግሞ ኃጢአትን ስለሰራ በሕይወቱ የተፈጸመው አሳዛኝ ክስተት ከእግዚአብሔር ክብር መጉደል ነው። የሰው ልጅ በኃጢአት ምክንያት ከእግዚአብሔር ውብ የባሕርይ ተካፋይነትና ከእርሱ ጋር ሕብረት ከማድረጉ ቁርኝነት ውስጥ ወጣ። ከክብሩ ጎደለ።

የሰው ልጅ በፊተኛው አዳም ውስጥ ሆኖ ሊቀበለው አይችልም በሌላ መንገድም ሰው በኃጢአት ውስጥ ሆኖ የጽድቁን ባሕርይ ሊያሳይና ሊያንጸባርቅ አይችልም።

ይህንን ሃሳብ በተብራራ ሁኔታ ለመመልከት ሀሳቦቹን በነጥብ ማስቀመጡ ይጠቅማል።

ሀ. ሰው ሁሉ ኃጢአትን ሠርቷል - በፊተኛው አዳም፤ በራሳችንም ሥራ

ለ. በፊተኛው አዳም ውስጥ ባለንበት ዘመን ሁሉ አንዱ ከሌላው የሚሻል አልነበረም - 2ቆሮ 10:12

ሐ. ሁላችንም ክብር ጎድሎናል

ራሳቸውን ከሚያመስግኑ ከአንዳንዶች ጋር ራሳችንን ልንቆጥር ወይም ራሳችንን ልናስተያይ አንደኛርምና፤ ነገር ግን እነርሱ ራሳቸውን ከራሳቸው ጋር ሲያመዛገቡ፡- ራሳቸውን ከራሳቸው ጋር ሲያስተያዩ፡- አያስተውሉም (2ኛ ቆሮ 10፡12)።

3:24 በኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው

ሐዋርያው ይህንን ቃል ሲጠቀም ማመልከት የፈለገው አንድ ዋነኛ ነገር ኃጢአት የሠራውና ከእግዚአብሔር ክብር የጎደለው ሰው ወደ እግዚአብሔር የክብር ተስፋ ሙላትና ፍጻሜ ሊደርስ የሚችልበትን ብቸኛ መንገድ ነው። ማለትም « ጻድቃን ናችሁ» ተብሎ የታወጀበትን ምክንያት የሚያመለክት ነው።

- ጥቂት እልፍ ብለን በምዕራፍ 5:2 ላይ ያለውን ሀሳብ ስንመለከት እግዚአብሔር ወደ ክብሩ የመመለስ ተስፋን የሰጠ መሆኑን ያመለክታል።
- ይህ ተስፋ የተፈጸመው ግን በክርስቶስ ኢየሱስ ታማኝነት ምክንያት ነው (2ቆሮ 4:6፤ 2ቆሮ 3:18፤ 2ተሰ2:14) ።
- አሁን በክርስቶስ ያለን ሁላችን ወደ ክብሩ ገብተናል ማለትም መንግሥቱ ይገዛል። (ከጸጋውና ከተስፋው ክብር የተነሳ ወደ ክብሩ ሙላት እንገባለን) (ሮሜ 8:18፤ 29 ፤ ፊሊ 3:21)።

በክርስቶስ ፊት የእግዚአብሔርን የክብሩን አውቀት ብርሀን እንዲሰጥ በልባችን ውስጥ የበራ፡- በጨለማ ብርሀን ይበራ ያለ እግዚአብሔር ነውና (2ኛ ቆሮ4:6)።

እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደመስተወት አያብስጫለንን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን(2ኛ ቆሮ 3:18)።

ለዚህም የጌታችንን የእየሱስ ክርስቶስ ክብር ለማግኘት በወንጌላችን ጠራችሁ (2ኛ ተስ 2:14)።

ለእኛም ይገለጥ ዘንድ ነሰው ክብር ጋር ቢመዛዘን ያሁኑ ዘመን ስቃይ ምንም እንዳይደል አስባለሁ (ሮሜ 8:18)።

ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና አስቀድሞም የወሰናቸውን እነዚህን ደግሞ ጠራቸው የጠራቸውንም እነዚህን ደግሞ አጸደቃቸው ያጸደቃቸውንም እነዚህን ደግሞ አከበራቸው (ሮሜ 8:29)

እኛ ሀገራችን በሰማይ ነውና ከዚያም ደግሞ የሚመጣ መድሀኒትም እርሱንም ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን እንጠባበቃለን እርሱ ሁሉን እንኳ ለራሱ ሊያስገዛ እንደሚችልበት አሰራር ክብር ሲጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሲጋችን ይለውጠዋል (ፊሊ 3:21)።

ቤዛነት

ቤዛ የሚለው ቃል ቀጥተኛ የአማርኛ ፍቺው «ቀድሞ የራስ የነበረን በአንድ ወቅት ደግሞ በሌላ ወገን የተወሰደን ውድ ነገር ዋጋ ከፍሎ ማስመለስንና የራስ ማድረግ» የሚል ነው። በዚህ ፍቺ መሠረት የኃጢአት ባሪያ የሆነው ሰው በክርስቶስ ኢየሱስ ደም መፍሰስ ምክንያት ዋጋ ተከፍሎ መገዛቱን በክብሩ ውስጥ ለመኖር ብቃት ማግኘቱን እንመለከታለን።

እንዲያው

እንዲያው የሚለው ቃል ያለ ምክንያት የሚለውን ፍቺ ያመለክታል። ጌታ ኢየሱስ በዮሐ 15:25 ላይ ይህንን ተጠቅሟል።

ለደህንነታችን እኛ የከፈልነው ዋጋ የለም። ቢሆንም ግን የተከፈለው ዋጋ ቀላል ዋጋ አልነበረም። እንዲያው ሲባል ምንም የተከፈለ ዋጋ የለም ማለት አለመሆኑን ልብ ማለት ይገባል።

ለምሳሌ ሁላችንም ወደ ረጃጅም ፎቆች ውስጥ ስንገባ በቀጥታ ወደምንፈልገው ፎቅ ሊያደርሰን የሚችለው ሊፍት በር ላይ ቆመን የመክፈቻ ቁልፎችን ተጭነን እንጠብቃለን። ሊፍቱም ካለበት ቦታ እኛ ሲደርስ በሩን ከፍቶ ያስገባናል ወደ ፈለግነውም ያደርሰናል። ይህንን አገልግሎት ለማግኘት እኛ የተጠየቅነው ዋጋ የለም ሆኖም ግን የፎቁ ባለቤት ያንን ሊፍት ለማስገጠም እጅግ ብዙ ዋጋ ከፍሏል። እኛ በነጻ ተገለገልንበት እንጂ ዋጋው በጣም ውድ ነበር። እኛን ለመጠቀም ባለቤቱ ውድን ዋጋ ከፈለፈ። ይህም ህንፃውን ሊሰራ ሲያስብ ባስቀመጠው እቅድ መሠረት ያከናወነው ነው። የይህንነታችንም ነገር እንዲሁ በእግዚአብሔር የዘላለም እቅድ ውስጥ የነበረና የተፈጸመ ጉዳይ ነው።

በጸጋው

ይህም ማለት የእግዚአብሔር ነጻ ስጦታ ማለት ነው። በሌላ አገላለጽም በጎ ፈቃዱንና አሠራሩን መግለጡን እኛም ወደ ክብሩ ለመመለስ ብቃት ያገኘንበት አሠራር ያሳያል።

3:25 ማስተሰርያ

እግዚአብሔር በባህርዩ በጋጢአት ላይ ይቆጣል ይቀጣልም ይህም ፍትሐዊነቱን ያሳያል። ነገር ግን የሰውን ልጅ ለማዳን ባለው የዘላለም እቅድ መሠረት ይህ ባህርዩ ቁጣው ሳይገለጽ ሊያድነው ስለወደደ የልጁን ደም ማካካሻ አድርጎ ማቅረቡን ያመለክታል።

አቆመው - ይህ ቃል ቀጥተኛ ፍቺው ፡- ገለጠው ፣ ይፋ አደረገው፣ በሕዝቡ ሁሉ ፊት ማለት ነው።

እግዚአብሔር በዘላለም ሃሳቡ ክርስቶስ መክራ ይቀበል ዘንድ ደሙንም ያፈሰስ ዘንድ ወስኖ ነበር። (ዘፀ 29:36፤ ዘሌ 16:10፤)

ለአሮንም ከህጎች የታረደውን የአውራ በግ ፍርምባ ወስደህ ለሚወዘውዝ ቁርባን በእግዚአብሔር ፊት ትወዘውዘዋለህ እርሱም ያንተ ወግ ይሆናል (ዘፀ29:36)።

የመለቀቅም አጣ የሆነበትን ፍየል ያስተሰርደበት ዘንድ ለመለቀቅም ወደ ምድረ በዳ ይወሰደው ዘንድ በሕይወቱ በእግዚአብሔር ፊት ያቆመዋል (ዘሌ.16:10)።

የክርስቶስ ኢየሱስ ደም ለኃጢአተኞች የመፍሰሱና የማስተሰርያው ሃይት ይፋ መሆኑ እጅግ መልካምና ከፍቅር የመነጨ ነገር ለሰው መደረጉን እንጂ ሰው መልካም ከማድረጉ የተነሳ የተደረገለት መሆኑን አያመለክትም (1ዮሐ 2:2፤ 4:10)።

እርሱ የኃጢአተኞችን ማስተሰራያ ነው ለኃጢአተኞችም ብቻ አይደለም ነገር ግን ለሌሎችም ሁሉ ኃጢአት እንጂ (1ዮሐ 2:2)።

ፍቅርም እንደዚህ ነው እግዚአብሔር እርሱ ራሱ እንደ ወደደን ስለ ኃጢአተኞችም ማስተሰራያ ይሆን ዘንድ ልጁን እንደላከ እንጂ እኛ እግዚአብሔርን እንደወደድነው አይደለም (1ዮሐ 4:10)።

የክርስቶስ ኢየሱስ መከራ መቀበልና ደሙን ማፍሰሱ ሁለት ገጽታ አለው።

ሀ/ የጌታን ፍርድ (እውነቱንና ጽድቁን)

ለ/ የጌታን ይቅርታ (ጸጋውንና ምህረቱን)

እነዚህ ሁለቱ ተጣምረው በመስቀል ላይ ተገለጡ በኢየሱስ በኩል ማለት ነው። (መዝ 85:10 ፤ ኢሳ 45:21 ፤ ዘካ 9:9) ልጁን በመስቀል እንዲሞት በመፍቀድ ጽድቁን ገለጠ ፍትሃዊነቱን ማለት ነው። ከልጁ ሥራና ከክፈለው ዋጋ የተነሳ ደግሞ ሞት ለተገባው ኃጢአተኛ ሕይወት ተሰጠ።

ምህረት እና እውነት ተገናኙ ጽድቅ እና ሰላም ተስማሙ (መዝ 85:10)።

ይናገሩ ይቅረቡም በአንድነትም ይማክሩ፤ ከጥንቱ ይህን ያለዋ ከቀድሞስ የተናገረ ማን ነው? ያላየሁም የተናገርሁም እኔ እግዚአብሔር አይደለሁምን? ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ የለም እኔ ጽድቅ አምላክና መድሀኒት ነኝ ከእኔ በቀር ማንም የለም (ኢሳ 45:21)።

አንቺ የጽዮን ልጅ ሆይ እጅግ ደስ ይበልሽ አንቺ የእየሩሳሌም ልጅ ሆይ እልል ቤ፤ እንሆን ገጥሞ ጸድቅና አዳኝ ነው ትሁትም ሆኖ በአህያይቱ ግልገል በውርጫይቱ ላይ ተቀምጦ ወደ አንቺ ይመጣል (ዘካ 9:9)።

ይህንን ድንቅ ሥራ ስንመለከት እግዚአብሔር ግን ይህንን ሁሉ ለምን ማድረግ አስፈለገው? የሚል ጥያቄ ሊነሳ ይችላል። የሚቀጥለው ሀሳብ ይህንን ያብራራልናል።

በትዕግሥት በማለፍ ጽድቁን ለማሳየት

እስካሁን የተሰጡት ትንታኔዎች ሁሉ በዚህ የቁጥሩ ማሰሪያ ሆኖ በተቀመጠው ሃሳብ ውስጥ ተቋጥረው ተጀምረው መዋል። በፊተኛው አዳም የተሠራው ኃጢአት፣ እኛም የሰራነው ኃጢአት በአንድነት በእግዚአብሔር ፊት ነበሩ። ከዚህም የተነሳ እግዚአብሔር እንዳይባርከንና ከክብሩ እንዳንጠግብ ግርዶሽ ሰርተውብን ነበር። ጌታ በትዕግስቱ (በገዛ ፈቃዱና በባሕርዩ) መድኃኒት አመጣልን ከፍቅሩም የተነሳ ጋርዶን የነበረውን ኃጢአት አስወገደና በረከቱን ሰጠን። መልሼ ገዛሁዋቸው ብሎ ተቤዠን ባረከንም። ስለዚህ እግዚአብሔር ይህንን ሁሉ እርምጃ የወሰደው ከፍቅሩ፣ ከምህረቱና ከጽድቁ የተነሳ ነው ማለት ነው።

3:26 በዚህ ዘመን

ኃጢአት በአሮጌው አዳም ተጀምሮ ጌታ መጥቶ ለኃጢአት ዋጋ እስከ ከፈለበት ዘመን ድረስ ነበር። ሆኖም ግን ጌታ ታግሶ ቆየ። ታግሶ ማለት ግን ረሳ ማለት አይደለም። ስለዚህ የኃጢአትን ዋጋ በዚያ ዘመን ከፈለው።

ያሳይ ዘንድ

ይህም ማለት ጽድቁን ይገልጠው ዘንድ ማለት ነው ጽድቁን የገለጠውም፡-

በክርስቶስ ያመነትን «ዓድቃን» ብሎ በማወጅ « ክርስቶስ ጽድቃችሁ ነው » ብሎ ለዓለም ሁሉ ይናገር ዘንድ ነው።

3:27 ትምክህት ወይት ነው?

- ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ ከሆነ
- ለኃጢአት ዋጋ የክፈለው ክርስቶስ ከሆነ
- ይህም የእግዚአብሔር የዘላለም እቅድ፣ የፍቅሩና የትዕግስቱ መግለጫ ከሆነ ሰው የሚመካበትን ነገር ሊያገኝ አይችልም።

ጸጋን ጸጋ የሚያደርገው ሁሉ በእርሱና ለእርሱ መሆኑ ነው፤ የሰው ድርሻ የሌለበት መሆኑ ነው።

በሥራ ሕግ ?

መልሱ አይደለም ነው። ምክንያቱም ሕጉ ተሟላ የሚባለው ሁሉም ያለ መዛነፍ ሲፈጸም ብቻ ነው። በሕግ ሊኖሩ የሚፈልጉ ሁሉን መፈጸም ይጠበቅባቸዋል። ስለዚህም አይቻልም። ስለዚህ በሕግ ሊመኩ አልቻሉም። አይችሉምም ጎድለው ተገኝተዋልና ። እንግዲያውስ ?

በእምነት ሕግ

ክርስቶስ ኢየሱስ አባቱን ፈጽሞ በመታዘዝ ሁሉን መፈጸሙን በማመን በጸጋው አማካይነት ጽድቅን የተቀበልን መሆኑን ያመለክታል።

ቀርቶ አለ

ይህ ሃሳብ በሕግ ለመጽደቅ የሚሮጥበት የሩጫው መድረክ በሩ መዘጋቱን የሚያመለክት ነው። (ግላ 4:17፤ 6:22) ስለዚህ ዛሬ ትምክህታችን ጌታ ራሱ ብቻ ሆኗል ማለት ነው። (ምሳ 7:2፤ ሕዝ 16:63) ይህም ጌታ ኢየሱስ በሠራው ሥራ የጸደቅን መሆኑን ሳናፍር የምንናገርበትን እውነት ያመለክታል።

3:28 እናረጋግጣለን

ይህ ቃል ከላይ የተነገረው እውነት የኛ የሕይወት አቋም መሆኑን አስረግጦን ያለማወላወል የምናውጀው መሆኑን የሚገልጽ ቃል ነው። ይህም ማለት በሃሳቡ ወይም በድርጊቱ ሙሉ በሙሉ ተውጦ በአዕምሮ አስተውሎና አመዛዝኖ ማረጋገጥ ማለት ነው (ፊሊጵ 4:8፤ ዕብ 11:19፤ ዮሐ 11:50፤ 2ቆሮ 10:11)።

3:29፤30 አምላክ

አምላክ ስንል፡-

መለኮታዊ፣ የማይቀያየር፣ የተለየ፣ የማይሞት፣ የማይጠፋ እና ዘለዓለማዊ ማለታችን ነው።

ሐዋርያው ይህን ቃል ሲጠቀም መግለጥ የፈለገው የእግዚአብሔርን አምላክነት ለአይሁድ ብቻ ያደረገው ማነው? የሚል የመከራከሪያ ሃሳብ በማንሳት የአህዛብም አምላክ መሆኑን ለማመልከት ነው። (ዘፍ 18:25፤ መዝ 96:7-8፤ 97:5፤ 98:2-3፤ 100:1-2፤ ኤር 10:7) ይህ አምላክ የተገረዘውን አይሁዳዊ በእምነት፣ ያልተገረዘውን አህዛብ በእምነት ያጸድቃል።

እግዚአብሔር አንድ አምላክ ነው የሰውን ልጅም ወደ ጽድቅ የሚያደርሰው በአንድ መንገድ ነው ይኸውም በልጁ ሥራ በማመን ብቻ። ይህ እውነት የእግዚአብሔር የታማኝነቱና አድልዎ የሌለበት አሰራሩ ማረጋገጫ ነው።

3:31 ሕግን እናፀናለን - የጽድቅ አገልጋይ ሆን

በእምነት የመጽደቅ አስተምህሮ በምንም መንገድ የሕግ ተጻራሪ አይደለም። ነገር ግን ሕግን ያጻናል እንጂ። ጥቂት ስናብራራውም፡-

- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሕግን ለመፈጸምም መምጣቱን ገለጸልን ማቴ 5:17
- ይህንንም እኛን ወክሎ ፈጸመው (እኛ ያቃተንን እርሱ ፈጸመው)

ሕግን እንሸረውም ነገር ግን የመኖሪያ መለኪያችን ወይም ደረጃችን አይሆንም

- ክርስቶስ በእምነት ሕግ ይገዛል። ማለትም በእኛ ኖሮ ይሰውጠናል ከሕግ በላይ የሆነውን የሕይወት ደረጃ አሟልተን እንድንኖር ያስችለናል።

ስለ ሕግ መሰጠት ስናስብ እግዚአብሔር ኃጢአትን ምን ያህል የሚጠየፈው እንደሆነ እንረዳለን። እግዚአብሔር ኃጢአትን የሚጠየፈውና ቸል ብሎ የማይመለከተው ለምንድነው? ብለን ስንል የሚከተሉትን ምላሾች እናገኛለን፡-

ሀ/ አስተሳሰባችንን ስለሚያጨልም

(ሮሜ 1:21፤ ኤፌ 4:17-18)

ለ/ አካልን ያረክሳል (ያሳድፋል) (ሮሜ 6:19፤ 7:23)

ሐ/ ባሪያ ስለሚያደርግ (ሮሜ 5:21፤ 6:20፤ 7:14፤ 23፤ 25)

መ/ መልካምን እየወደድን ክፉ ስለሚያስራን (ሮሜ 7:21)

ሠ/ ወደ ሞት ስለሚያደርስ (ስለሚገድል)

(ሮሜ 5:21፤ 6:23፤ 8:10፤ 1ቆሮ 15:56፤ ሮሜ 7:11)

ረ/ ከአሮጌው ሥጋ ጋር ሕብረት ስላለው (ሮሜ 7:25)

ስለዚህም እግዚአብሔር በኃጢአት ላይ ፍርድን አስተላለፈ ይህንንም ተግባራዊ ለማድረግ

ሀ/ ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ (1ቆሮ 15:3፤ ገላ 1:4)

ለ/ ኃጢአትን ያላወቀውን ኃጢአት አደረገው (2ቆሮ 5:21)

ሐ/ የመግዛት ጉልበቱን አሳጣው (ሮሜ 6:12-14)

መ/ ከክርስቶስ የተነሳ አማኞች ነፃነትን እንዲያገኙና ነፃ

ሕይወት እንዲኖሩ አደረገ (ሮሜ 6:18፤ 22፤ 8:2)

ሠ/ ለእንዴና ለመጨረሻ ጊዜ አስወገደው (በክርስቶስ

ሞት) (ሮሜ 6:10፤ 1ቆሮ 15:3፤ ገላ 1:4)

እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እገራለን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው (2ቆሮ 5:21)

እንግዲህ ለምኞቱ እንድትታዘዙ በሚሞት ስጋቼህ ኃጢአት አይንገስ ብልቶቻቸውንም የዓመፃ የጦር እቃ አድርጋችሁ ለኃጢአት አታቅርቡ ነገር ግን ከሙታን ተሰይታችሁ በሕይወት እንደምትኖሩ እራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ ብልቶቻችሁንም የጽድቅ የጦር እቃ አድርጋችሁ

ለእግዚአብሔር አቅርቡ። ኃጢአት አይገዛችሁምና ከጸጋ በታች እንጂ ከህግ በታች አይደላችሁምና (ሮሜ6:12-14)።

ነገር ግን አስቀድሞችሁ የኃጢአት ባሪያች ከሆናችሁ ለተሰጣችሁለት ለትምህርት አይነት ክልላችሁ ስለታዘዛችሁ ከኃጢአትም ባርነት ወጥታችሁ ለጽድቅ ስለተገዛችሁ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን (ሮሜ6:18)።

አሁን ግን ከኃጢአት አርነት ወጥታችሁ ለእግዚአብሔር ተገዝታችሁ ልትቀደሱ ፍሬ አላችሁ መጨረሻውም የዘላለም ሕይወት ነው (ሮሜ6:22)።

በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ አርነት አውጥቶናልና (ሮሜ8:2)።

መሞትን አንድ ጊዜ ፈጽሞ ለኃጢአት ሞተናል በሕይወት መኖርን ግን ለእግዚአብሔር ይኖራል (ሮሜ6:10)።

እኔ ደግሞ የተቀበልኩትን ከሁሉ በፊት አላልፌ ሰጠኋቸው እንዲህ ብዬ መጽሐፍ እንደሚል ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ ተቀበረ መጽሐፍ እንደሚል በሰሰተኛውም ቀን ተነሳ (1ቆሮ 15:3)

ከፋ ከሆነው ከአሁኑ አለም ያድነን ዘንድ እንደ አምላካችንና እንደ አባታችን ፈቃድ ስለ ኃጢአታችን እራሱን ሰጠ (ገላ1:4)።

ሐዋርያው ጳውሎስ በመስቀሉ ላይ የተሰራውን ሥራና መስቀሉ በኃጢአት ላይ ያስገኘውን ውጤትና ድል ከታች በሚከተሉት ሁኔታዎች ገልጦታል።

ከመስቀሉ ሥራ የተነሳ፡-

- ሀ/ ሕግ የሚጠይቀው ሁሉ በመንፈስ በሚመላለሱ ተፈጸመ (ሮሜ 8:4)
- ለ/ አማኞች አዲስ ፍጥረት ሆንን (2ቆሮ 5:17፤ ቆላ 3:10-11)
- ሐ/ ለቀድሞው ሕይወት ሙት ለመሆንና ለአዲሱ ሕይወት ሕያዋን ለመሆን በቃን (ሮሜ 6:2-11)
- መ/ አዕምሮአችን ታድሶ ወደ ፍቅሩ ልጅ መንግሥት ፈለስን (ሮሜ 12:2፤ ቆላ 1:13)

- ሠ/ በስጋችን ክርስቶስን ማክበር ቻልን (1ቆሮ 6:19-20)
 ደካማው ሥጋ ከደሙ የተነሳ ክብር ተዘጋጀለት
 ረ/ ለዳንነው ለእኛ መስቀሉ የእግዚአብሔር ኃይል ሆነልን
 (1ቆሮ 1:23-24)

ከስጋ የተነሳ ስለ ደካመ ለሕግ ያልተቻለውን እግዚአብሔር የገዛ ልጁን በሀጢአተኛ ስጋ ምሳሌ በኃጢአትም ምክንያት ልኮ አድርጎአልና እንደ መንፈስ ፈቃድ እንደ እንደ ስጋ ፈቃድ በማንመላለስ በእኛ የሕግ ትእዛዝ ይፈጽም ዘንድ ኃጢአትን በስጋ ኮነነ (ሮሜ8:4)።

ስለዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው አሮጌው ነገር አልፎአል እንሆ ሁሉም አዲስ ሆኖአል (2ቆሮ5:17)።

እርስ በርሳችሁ ውሸት አትነጋገሩ አሮጌውን ሰው ከሥራው ጋር ገፋችሁታልና የፈጠረውን ምሳሌ እንዲመስል እውቀትን ለማግኘት የሚታደሰውን አዲሱን ሰው ለባሳችሁታል በዚያም የግሪክ ሰው አይሁዳዊው የተገረዘም ያልተገረዘም አረማዊም አስኩቴስም ባሪያም ጭዋ ሰውም መሆን አልተቻለም ነገር ግን ክርስቶስ ሁሉ ነው በሁሉ ነው (ቀላ3:10-11)።

ለኃጢአት የሞትን እኛ ወደፊት እንዴት አድርገን በእርሱ እንኖራለን ወይስ ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ የተጠመቅን ሁላችን ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ እንደ ተጠመቅን አታውቁምን እንግዲህ ክርስቶስ በእብ ክብር ከሙታን እንደ ተነሣ እንዲሁ እኛም በአዲስ ሕይወት እንድንመላለስ ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ በጥምቀት ከእርሱ ጋር ተቀበርን።

ሞቱንም በሚመስል ሞት ከእርሱ ጋር ከተባበርን ትንሣኤውን በሚመስል ትንሣኤ ደግሞ ከእርሱ ጋር እንተባበራለን ከእንግዲህስ ወዲያ ለኃጢአት እንዳንገዛ የኃጢአት ሥጋ ይሻር ዘንድ አሮጌው ሰዎችን ከእርሱ ጋር እንደ ተሰቀለ እናውቃለን የሞተሰ ከኃጢአቱ ጸድቋልና። ነገር ግን ከክርስቶስ ጋር ከሞትን ከእርሱ ጋር ደግሞ በሕይወት እንድንኖር እናምናለን ክርስቶስ ከሙታን ተነሥቶ ወደፊት እንዳይሞት ሞትም ወደፊት እንዳይገዛው እናውቃለንና። መሞትን አንድ ጊዜ ፈጽሞ ለኃጢአት ሞቶአልና በሕይወት መኖርን ግን ለእግዚአብሔር ይኖራል። እንዲሁም እናንተ ደግሞ ለኃጢአት እንደሞታችሁ ግን

በክርስቶስ እያሉስ በጌታችን ሆናቸው ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደሆናቸው ራሳቸውን ቁጠሩ (ሮሜ6:2-11)።

ለእኛም ይገለጣ ዘንድ ካለው ክብር ጋር ቢመዛዘን የአሁኑ ዘመን ስቃይ ምንም እንዳይደለ አስባለሁ (ሮሜ 8:18)።

አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና አስቀድሞም የወሰናቸው እነዚህም ደግሞ ጠራቸው የጠራቸውንም እነዚህን ደግሞ አፀደቃቸው ያፀደቃቸውንም እነዚህን ደግሞ አከበራቸው (ሮሜ 8:30)።

ወይስ ሲጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው በመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደሆነ አታውቁምን? በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደላችሁም ሰለዚህ በሲጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ (1ኛ ቀሮ 6:19-20)።

የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብዛለን ይህም ለአይሁድ ማሰናከያ ለአሕዛብም ሞገስ ነው ለተጠሩት ግን አይሁድ ቢሆኑ የግሪክ ለዎችም ቢሆኑ የእግዚአብሔር ሀይልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው (1ኛ ቀሮ 1:23-24)።

የምዕራፍ ሦስት ማጠቃለያ

ከኃጢአት ድነናል ሆኖም ግን በቅድስና ለመኖር ገና ብርቱ ጦርነት ይጠብቀናል። በዚህ ብርቱ ጦርነት ውስጥ ስናልፍም ሁል ጊዜ ኃጢአት መረታትና ድል መደረግ ይገባዋል። ኃጢአት ደግሞ መሸነፉን አምኖ አያውቅም። ዛሬም እኛን ለማታለል ይሞክራል። ሆኖም ግን እኛ በክርስቶስ አሸናፊ መሆናችን የተረጋገጠ ነው። ሁሉን እርሱ አሸንፏልና ስለዚህም ዘወትር በአሸናፊነት እንኖራለን። (ሮሜ 8:18-30) ይህንንም የክርስቶስ አሸናፊነት ሐዋርያው ጳውሎስ ከዚህ በኋላ በምንመለከታቸው ምዕራፎች ማለትም ከምዕ 4-8 ድረስ ታላቅ የሆነው የእግዚአብሔር የደህንነት ዕቅድ ከብሉይ ኪዳን መጻህፍት ጋር ያለ አንዳች እንከን በመስማማት የተፈጸመ መሆኑን አብራርቶ ያሳየናል።

ምዕራፍ አራት አብርሃምም አመነ...

የጳውሎስን « ጽድቅ በእምነት » የሚል አስተምህሮ የሚያነቡት በሮም የሚገኙ አይሁዳውያን « ጋሼ ጳውሎስ ይህ አስተምህሮህ ለመሆኑ ከኛ ታሪክ ጋር እንዴት ይሄዳል? ይህን አስተምህሮ ሕግና ነቢያት አረጋግጠውታል ብለዋል ግን አባታችን አብርሃምስ? የሚል ጥያቄ ማንሳታቸው አይቀርም፡፡»

ጳውሎስም ይህንን ጥያቄ በመቀበል ማብራሪያ ይሰጣል፡፡ ጳውሎስ የሚሰጠው ማብራሪያ ግን ከኋላ የተናገራቸውን ነገሮች በሚያጸና መልኩ መሆኑን ልብ ማለት ይገባል፡፡ ባለፈው ምዕራፍ ሁሉም በደለዋል ስለዚህ ድነት (መዳን) ለሁሉም ያስፈልጋል ብሎ ነበር፡፡ እንዲሁ አሁንም አብርሃምን አስመልክቶ ሲጽፍም ይህንን ይጠቀማል፡፡

አብርሃም ለአይሁድ በስጋ አባታቸው ነው፡፡ እንዲሁም ደግሞ « ለአመነት ሁሉ » አባት ነው፡፡ ማለትም በክርስቶስ ላመኑ ሁሉ ማለት ነው (ገላ 3:1-18) ይህንን እውነት በማነሳት የቀድሞ አባቶች እንደ አሁኖቹ አማኞች ሁሉ የጸኑት በእምነት ነው በማለት ብርቱ ማስረጃውን ያቀርባል፡፡ ይህም ማስረጃው አብርሃም በእምነት የጸደቀባቸውን ሦስት እውነታዎች ያካተተ ነው፡፡

1. አብርሃም የጸደቀው በእምነት እንጂ በስራ አይደለም (ከቁ 1-8)
2. አብርሃም የጸደቀው በጸጋ እንጂ በሕግ አይደለም (ከቁ 9-17)
3. አብርሃም የጸደቀው በትንሣዔው ኃይል እንጂ በሰው ጥረት (ብርታት) አይደለም (ከቁ 18-25)

4:1 እንግዲህ . . . አገኙ . .

እንግዲህ የሚለው ቃል በአይሁዳውያን ዘንድ ስለ አብርሃም የነበረውን አመለካከትና ቀደም ባሉት ምዕራፎች እርሱ ያነሳውን ሃሳብ ለማገናኘትና ማስረጃውን («ፎብጡን») በይፋ ለማስቀመጥ እየተንደረደረ መሆኑን የሚያመለክት ነው።

አገኙ

አብርሃም ከእግዚአብሔር ዘንድ ያገኘውን ዋጋ የሚያመለክት ሲሆን አብርሃም ዋጋውን ያገኘበትን ምክንያት አስመልክቶ በአይሁድና በአብርሃም መካከል በጣም ሰፊ ልዩነት አለ።

አይሁድ አብርሃም ጽድቅን ያገኘው በሥራው ነው ብለው ሲያምኑ ጳውሎስ ግን ምንም ሥራ ሳይሰራና የትኛውንም ሃይማኖታዊ ወግ ሳይፈጽም በጸጋና ከእግዚአብሔር ሞገስ የተነሳ ያገኘ መሆኑን በብርቱ ያምናል።

በዘፍ 18:3 «አግኝቼ ከሆነ» ብሎ አብርሃም ያቀረበው ጥያቄ ፍጹም ትህትና የሞላበት እንጂ ከሥራዬ የተነሳ፤ ከሆነ ከእልህ የተነሳ የይገባኛል ጥያቄ እንዳልሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች ይስማማሉ። ይህም ማለት መንገድህንና አካሄድህን አውቄው ከሆነ፤ ተረድቼውና ገብቶኝ ከሆነ፤ የጸጋህን ፍለጋ ተከትሎ ከሆነ ባይገባኝም አንተው ሞገሴ ነህና አንተው የሰጠኸኝን ሞገስ አይተህ ማለቱ ነው።

4:2 በሥራ ጸድቆ ቢሆን ኖሮ . .

አይሁድ አብርሃም የጸደቀው በሥራ ነው ብለው ያምኑ ነበርና እንደሱማ ቢሆን ኖሮ . . . በማለት የሚከተለውን ወይም በአብርሃም ሕይወት ሊታይ የሚችለውን ነገር ይገልጥላቸዋል።

የሚመካበት ነበረው

የጸደቀው በሥራው ቢሆን ኖሮ ባስመዘገበው የሥራ ውጤት ይመካ ነበር ማለቱ ነው። ጳውሎስ ይህንን ነጥቡን ቀድሞ ካነሳውና « ትምክህት የት አለ? » በማለት ካቀረበው ጋር አያይዞ አጠናክሮ ይገልጠዋል።

አይሁድ አብርሃም ሕግን በመፈጸም ነው የጸደቀው ብለው ሲሉ፡-

- ሕግ ከመኖሩ በፊት ሕግን ፈጽሞአል ማለታቸው መሆኑን እንዴት ዘነጉት ጳውሎስም በዚህ ትልቅ ስህተታቸው ፊት ለፊት ተጋፍጦ « ጽድቅ በእምነት » ወደሚለው አስተምህሮው ሊያመጣቸው በብርቱ ይጥራል።

4:3 መጽሐፍ እንደሚል

ሐዋርያው ጳውሎስ አስተምህሮው በእግዚአብሔር ቃል (በብሉይ) የተረጋገጠና የተደገፈ መሆኑን ለማሳሰብ የተጠቀመበት ነው።

እግዚአብሔርን አመነ

ይህ ቃል ከብሉይ የተወሰደ ሲሆን (ዘፍ 15:6) የብሉይም ፍቺውም በእግዚአብሔር አመነ የሚል ነው። ይህም እምነት በእግዚአብሔር ታማኝነት ላይ ማረፍንና ሙሉ በሙሉ በእርሱ ብቻ መደገፍን የማያመለክት ነው።

አብርሃምም በእግዚአብሔር አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት (በዘፍ 15:6)።

ተቆጠረለት

አይሁድ አብርሃም ጽድቅን ያገኘው በመታዘዙ ነው። ስለዚህም የሥራው ውጤት ነው ይላሉ። ጳውሎስ ግን ከሥራ ቢሆን ኖሮ የሚገባው ደመወዝ ተከፈለው ይባል ነበር እንጂ ተቆጠረለት አይባልም። በማለት ማስረጃውን ግልጽ ያደርገዋል።

- ሥራ ደመወዝ አለው፤ የይገባኛል ጥያቄም ማንሳት ይቻላል።
- እምነት ግን ምንም ሥራ ስለሌለበት ደመወዝ የለውም ስጦታ ግን ይቀበላል። አብርሃምም አመነና ስጦታውን ተቀበለ።

«ተቆጠረለት» የሚለውን ቃል በባንክ የአሠራር ሕግ ብንመለከተው፤ አንድ ሀብታም በራሱ አካውንት የነበረን አንድ ትልቅ ሀብት ምንም ለሌለው ምስኪን በኔ አካውንት የነበረውን ሂሳብ በእርሱ ውስጥ አስቀምጡልኝ ብሎ ትዕዛዝ መስጠቱንና ሰውየውም ያንን ነፃ ስጦታ አሜን እሺ ብሎ አምኖ መቀበሉን ያመለክታል።

በዚህም መሠረት እግዚአብሔር የራሱን ንብረት በአብርሃም መዝገብ ውስጥ አስገባለት ማለት ነው። ስለዚህ በአብርሃም ውስጥ የተገኘው ጽድቅ የጌታ ንብረት እንጂ የአብርሃም የልፋቱ ውጤት አይደለም።

4:4 ለሚሠራ ደመወዝ እንደ ዕዳ ነው

ጳውሎስ ይህንን ግልጽ ሃሳብ ያነሳው

- ፈረሳውያንና ሰዱቃውያን እምነቱንና መታዘዙን እንደ ሥራ ይቆጥሩት ስለ ነበር ገልጦ ሊያሳያቸው ነው።

- ሥራ ከሆነ ደግሞ ለአብርሃም የልፋቱን ዋጋ ነው የሚሰጠው ስለዚህ ለእግዚአብሔር እንደ ዕዳ ነው የሚቆጠረው ብሎ ለማስረዳት ተጠቅሞበታል።

እንደ ስጦታ (ጸጋ) አይቆጠርለትም

ስጦታ ሰጪው ይመሰገንበታል ደመወዝ ግን ሠራተኛው ይከፈልበታል። አብርሃም በሥራ ጸድቆ ቢሆን ኖሮ የጸጋው ትሩፋት አይደርሰውም ነበር። አብርሃም ግን አመነ ስለዚህም የጸጋው ትሩፋት ደረሰው «ጸደቀ»።

4:5 ነገር ግን ለማይሠራ

ይህ ቃል የሙሴን ሕግ የተቀበሉ ነገር ግን ጽድቅ የሚገኘው ሕግን በመጠበቅ ሳይሆን በጸጋ ነው ብለው በጸጋው የሚታመኑ ሰዎችን ለማመልከት የገባ ነው።

ኃጢአተኛውን በሚያጸድቅ

አመጸኛውንና ክፋውን በሚያጸድቅ በእግዚአብሔር ኃጢአተኛው ሰው « ጸድቅ » ተብሎ የተነገረበትን አሠራር ያመለክታል። ይህ ቃል ለአይሁድ ትልቅ ትርጉም የሚሰጥ ነው ምክንያቱም

ሀ/ በብሉይ የተሰጠው ሕግ ምህረት አያደርግም ነበር (ዘፀ 23:7)።
ይህ ደግሞ የጌታ ባህርይ ነው።

ለ/ ከሕግ አንዱን ያፈረሰ ሁሉንም እንዳፈረሰ ይቆጠርበታል።
ስለዚህም ሰው ሕግን በመጠበቅ ሊጸድቅ አይችልም።

እንግዲያው ጽድቅ ከሰው ሊገኝ አይችልም ኃጢአተኛውን ከሚያጸድቅ ከጸድቁ ከእግዚአብሔር እንጂ

4:6 - 8 ያለ ሥራ . . . ብፅዕና

ጳውሎስ በዚህ ስፍራ ነጥቡን በአስተማማኝ መሠረት ላይ ለማሳረፍ የዳዊትን ሕይወት ምሳሌ በማድረግ ግሩም ማስረጃ ያቀርባል (መዝ 32:1-2)። ይህ ሃሳብ ዳዊት ከቤርሳቤህ ጋር ኃጢአት ከሠራ በኋላ በዘመረው መዝሙር ውስጥ የተጠቀሰ ሲሆን ሁለት ዋና ነጥቦችን ዳዊት አስቀምጧል።

1/ እግዚአብሔር ኃጢአትን ይቅር ይላል፤ የሰው የልጁት ውጤት ያልሆነውንም ጽድቅ ለሰው ይሰጣል።

2/ ኃጢአትን አይቆጥርም - ክርስቲያኖች በኃጢአት ልንወድቅ እንችላለን። በሠራየው ኃጢአትም ንስህ መግባት አለብን። ነገር ግን እግዚአብሔር ኃጢአታችንን አይቆጥርም። መልካም ሥራችንን ይመዘግብልናል እንጂ ኃጢአታችንን አይመዘግብብንም። ንስህ ስንገባ ጨርሶ ያነጻናል።

ሐዋርያው ይህንን ብርቱ ማስረጃ በማንሳት ብፅዕናው ከሰውየው መልካምነት ጋር ያልተገናኘ ነገር ግን እግዚአብሔር በመስቀሉ በኩል ባደረገው ቤዛነት ከእግዚአብሔር የተገኘ ነው።

ከክርስቶስ ደም የተነሳ
ኃጢአቱ ይቅር የተባለለት
ኃጢአቱ የተከደነለት
ኃጢአቱ የማይቆጠርበት ሰው ብጹዕ ነው።

የእግዚአብሔርን በረከተና የተትረፈረፈ ደስታ በማግኘት ይኖር ዘንድ ከክርስቶስ ደም የተነሳ ብቃትን ስገኘቷል።

4:9-10 ብፅዕና ስለ መገረዝ ተነገረን?

በነዚህ ሁለት ቁጥሮች ሐዋርያው ነገሩን የበለጠ ግልጽ በማድረግ መገረዝ የብፅዕና ምልክት አለመሆኑን ለማሳየት በአብርሃም መገረዝና ጽድቅን በማግኘቱ መካከል ያለውን የጊዜ ገደብ (ቅደም ተከተል) በማንሳት ማስረጃውን ያጠናክራል። ለአብርሃም እምነቱ ጽድቅ ሆኖ የተቆጠረለት ከመገረዙ በፊት ስለሆነ ብፅዕናውም ከመገረዙ ጋር የተገናኘ አይደለም።

4:11 ሳይገረዝ በነበረው እምነት

ሀ. በዘፍ 15:6 ጽድቅ ተባለ

ለ. በዘፍ 16:16 እስማኤል ተወለደ

(ጽድቅ ከተባለ ሰማኒያ ስድስት ዓመት ሆኖ ነበር)

ሐ. በዘፍ 17:24 አብርሃም 99 ዓመት ሆነው ያን ጊዜ ተገረዘ

አብርሃምም በእግዚአብሔር አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት (በዘፍ 15:6)።

ኢጋር እስማኤልን ለአብራም በወሰደችለት ጊዜ አብራም የሰማንያ ስድስት አመት ሰው ነበር (ዘፍ 16:16)።

አብርሃምም ልጁን እስማኤልን በጤቱም የተወለዱትን ሁሉ በብሩም የገዛቸውን ሁሉ ከአብርሃም ቤተሰብ ወንዶቹን ሁሉ ወሰደ የቀልፍታቸውንም ስጋ እግዚአብሔር እንዳለው በዚያው ቀን ገረዘ (ዘፍ 17:24)።

ምልክት

ግርዘት ለአብርሃምና ለዘሩ በሙሉ ከእግዚአብሔር ጋር የተለየ ቃል ኪዳን እንዳላቸው ለምልክትነት የተሰጠ ውጫዊ ማረጋገጫ ነው። አይሁድ ግን ይህ ምልክት ስላላቸው ብቻ ጽድቃን የሆኑ ወይም ለመጽደቃቸው አስፈላጊ እንደሆነ ያስቡ ነበር። ስለዚህ ጳውሎስ እግዚአብሔር አብርሃምን እኮ ከመገረዙ ወይም ከምልክቱ በፊት ተቀብሎታል። በማለት እምነቱና በእምነቱ ምክንያት መጽደቁ ከምልክቱ ይቀድማል በማለት ጽድቁን ያመጣው ምልክቱ ሳይሆን ምልክቱ የመጽደቁ ማህተም ነው ብሎ ያስረዳቸዋል።

እነርሱ ደግሞ ጽድቃን ሆነው ይቆጠሩ ዘንድ፡- ይህ ቃል በቀጥታ አህዛብን ያመለክታል። ለሚያምኑ ሁሉ አባት እንዲሆን ብሎ ሲጠቅስ ለተገረዙት ብቻ ሳይሆን ተገርዘው ላመኑት፣ ሳይገረዙም፣ ላመኑት አባት እንዲሆን ማለቱ ነው።

4:12 የእምነቱን ፍለጋ

የአብርሃምን የእምነቱን ፍለጋ የተከተልን ሁሉ ጽድቅንና ብዕሪን ማግኘታችንን ያመለክታል። ይህንን እውነት ሰፋ አድርጎ ለመመልከት ምልክቱና ማህተሙ ያላቸውን ግንኙነት መመልከቱ ከዚያም ከኛ ጋር ያለውን ትስስር ማወቅ ይጠቅማል።

መገረዝ እንደ ማህተም

እግዚአብሔር ተስፋ እንደሰጠውና ተስፋውንም እንደሚፈጽም የሚያስታውሰው ነው።
ተመሳሳይ በሆነ መንገድም በዚህ ዘመን የምንኖር አማኞች በመንፈስ ቅዱስ ማህተም ታትመናል (ኤፌ 1:13-14)። ከዚህም የተነሳ የልብ መገረዝን ተቀብለዋል (ቆላ 2:10-12)። ይህ ድርጊት መለስተኛ የሆነ አካላዊ ቀዶ ጥገና ሳይሆን አርጌውን ሰው በሞት የማስወገድንና አዲሱን ሰው ለብሶ በትንሣዔ ሕይወት ለመመለስ መብቃትን የሚያመለክት ነው።

እናንተም ደግሞ የአውነትን ቃል ይኸውም የዳናችሁን ወንጌል ለምታችሁ ደግሞም በክርስቶስ አምናችሁ በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ፤ አርሱም የርስታችን መያዣ ነው ለእግዚአብሔር ያለውን ሁሉ አስኪዋጁ ድረስ ይህም ለክብር ምስጋና ይሆናል (ኤፌ 1:13-14)።

ለአለቅነትና ለስልጣናትም ሁሉ ራስ በሆነ በእርሱ ሆናችሁ ተሞልታችኋልና። የስጋንም ሰውነት በመግፈፍ በክርስቶስ መገረዝ በእጅ ባልተደረገ መገረዝ በእርሱ ሆናችሁ ደግሞ ተገረዛችሁ፤ በጥምቀትም ከእርሱ ጋር ተቀበራችሁ በጥምቀትም ደግሞ ከሙታን ባሰነሳው በእግዚአብሔር አሰራር በማመናችሁ ከእርሱ ጋር ተነሳችሁ (ቆላ 2:10-12)።

4:13 የዓለምም ወራሽ እንዲሆን ለአብርሃምና ለዘሩ የተሰጠው የተስፋ ቃል በእምነት ጽድቅ ነው እንጂ በሕግ አይደለም።

ለዘሩ የተባለለት በስጋ ዘሩ የሆኑትንና ሕግን የተቀበሉትን ብቻ ሳይሆን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የእምነቱን ፍለጋ የተከተሉትን ሁሉ ነን (ገላ 3:16፤ ዘፍ 18:18፤ 22:18-19)።

ለአብርሃምና ለዘሩ የተስፋው ቃል ተነገረ (ገላ 3:16)።

አብርሃም በአውነት ታላቅና ብርቱ ሕዝብ ይሆናልና የምድር አሕዛብም ሁሉ በእርሱ ይባረካሉና (ዘፍ 18:18)።

የምድር አሕዛብ ሁሉም በዘርህ ይባረካሉ ቃሉንም ሰምተኋልና አብርሃምም ወደ ብላቴኖቹ ተመለሱ ተነስተውም ወደ ቤርላኒህ አብረው ሄዱ አብርሃምም በቤርላኒህ ተቀመ (ዘፍ 22:18-19)።

4:14 ከሕግ የሆኑትን ወራሾች ከሆኑ እምነት ከንቱ ሆኖአል የተሰፋውም ቃል ተሸርአል፤

በሕግ የሚኖሩት ወራሾች ከሆኑ እምነት የማይጠቅም ይሆን ነበር። ተሰፋም ከንቱና በሥራው የተሳካለት ብቻ የሚባለው እንጀራ ይሆን ነበር።

4:15 ሕጉ መቅሰፍትን ያደርጋልና ነገር ግን ሕግ በሌለበት መተላለፍ የለም።

ሕግ ሁለት ነገርን እንድንመለከት ተሰጠን

1/ መቅሰፍትን - ፍጹምነት የሌለበት የይስሙላ መታዘዝ በራሱ በሕጉ እንደተገለጠው መርገምን ያመጣል።

2/ መተላለፍን - ኃጢአታችንን እንድንመለከት

ሕግ እነዚህን ሁለቱን እንድንመለከት ቢያደርገንም ከኃጢአት የምናመልጥበትንና የምናሸንፍበትን አቅም አይሰጠንም እንዲያውም አውቀን ባለማድረጋችን ቁጣን ያስከትልብናል።

- ጸጋም በተመሳሳይ ሁኔታ ራሳችንን እንድንመለከት ያደርጋል የጸጋውም ቃል ራሳችንን እንደ መስታወት ያሳየናል ግን በዚያው አያበቃም። የማይገባውን እንድናስተካክል ኃይልና ጉልበት በክርስቶስ በኩል ይሰጠናል።

4:16-17 ስለዚህ ከሕግ ብቻ ሳይሆን ከአብርሃም እምነት ደግሞ ለሆነ ለዘሩ ሁሉ የተሰፋው ቃል እንዲጸና እንደ ጸጋ ይሆን ዘንድ በእምነት ነው ። እርሱም ለብዙ አሕዛብ አባት አደረግሁህ ተብሎ እንደተጻፈ ለሙታን ህይወት በሚሠጥ የሌለውንም እንዳለ አድረጎ በሚጠራ ባመነበት በእምነቱ ፊት የሁላችን አባት ነው።

የተስፋው ቃል እንዲጸና

ይህ ክፍል የተስፋውን አስተማማኝነትና ጽናት ፡፡ ይህም ጽናትና አስተማማኝነት ከእግዚአብሔር ታማኝነት ውስጥ የሚመነጭ መሆኑን በግልጽ ያመለክታል፡፡

ተስፋው በእምነት መጣ ይህም በጸጋ የሆነ ሲሆን ተፈጻሚነቱም ለአብርሃም ዘር ሁሉ ነው፡፡ ይህም ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ በክርስቶስ በኩል ተፈጽሟል፡፡

ለሙታን ሕይወትን በሚሰጥ

የሞተውን ሕያው ማድረግ የሚችልበትን የመፍጠር ብቃቱን እና አሠራሩን ያመለክታል፡፡

ጌታ ፈጣሪነቱን የገለጠው ስጋን ከአፈር በማበጀት ብቻ ሳይሆን፤ በፊተኛው አጻም በተሠራው ኃጢአት ምክንያት ተበላሽቶ የነበረውንና ሙት የነበረውን የሕይወት ምዕራፎችን ዘግቶ አዲስ ምዕራፍ በመክፈት ሕይወትን በመስጠት ጭምር ነው፡፡ ከጸጋው የተነሳ ባገኘው ብቃት መሠረት የቀድሞውን አሮጌ ሰውነት ወዲያ በመጣል አዲስ ፍጥረት በመሆን ከኩነኔ ነፃ ሆነን መኖር ችለናል፡፡

የሌለውን እንዳለ አድርጎ በሚጠራ

ይህ ቃል የጌታን መለኮታዊ ባህርይና መለኮታዊ አጠራሩን ያመለክታል፡፡

4:18 ዘርህ እንዲሁ ሲሆን ነው እንደ ተባለ ተስፋ ባልሆነው ጊዜ የብዙ አሕዛብ አባት እንዲሆን ተስፋ ይዞ አመነ፡፡

ተስፋ ባልሆነው ጊዜ

ተስፋ የሚያደርገውንና በእርሱ ውስጥ ማለትም በማንነቱ ምንም ተስፋ ባልነበረው ጊዜ ማለት ነው፡፡

በዚህ ሁኔታ ውስጥ እያለ የእግዚአብሔርን ተስፋ ማለትም አስተማማኝ ጥበቃን በማሰብ የተናገረውን እንደሚፈጽም በማመን በእርግጠኝነት መጠበቅን ያመለክታል።

ተስፋ ይዞ አመኝ

አብርሃም ከእርሱ በኩል የሚመጣ ምንም ነገር እንደሌለ በመረዳት የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል በጽናት መጠበቅን ያመለክታል።

በስፋት ስንመለከተውም

- ከዚህ የተነሳ መልካም ይሆንልኛል ብሎ የሚያስበውና የማይመካበት ሥራ ሳይኖረው ጌታ የተናገረውን ይፈጽማል ብሎ ማመኑን ያሳያል።
- በነቢያቱ መጽሐፍቶች እንደምናየው «ተስፋ» በክርስቶስ ሞትና ትንሣዔ የተሰጠ የክብር ቃል ነው (1ጴጥ 1:21፤ ገላ 5:5፤ ኤፌ 1:18-19፤ ቆላ 1:4-5 ፤ ኤፌ 2:12)። በዚህም መሠረት ጌታ ለተስፋ እንጂ ለቁጣ አልጠራንም (ኤር 29:11፤ 31:17፤ ሆሴ2:17)።

አለም ሳይፈጠር እንኳ አስቀድሞ ታወቀ ፤ ነገር ግን እምነታችሁና ተስፋችሁ በእግዚአብሔር ይሆን ዘንድ ከሙታን ባስነሳው ክብርንም በሰጠው በእግዚአብሔር በእርሱ ስለምታምኑ ስለ እናንተ በዘመኑ መጨረሻ ተገሰጠ (1ኛ ጴጥ1:21)።

እኛ በመንፈስ ከእምነት የጽድቅን ተስፋ እንጠባበቃለንና (ገላ 5:5)።

ይህም የልባችሁ ዓይኖች ሲበሩ የመጥራቱ ተስፋ ምን እንደሆነ በቅዱሳንም ዘንድ ያለው የርስት ክብር ባለ ጠገኑት ምን እንደሆነ ለምናምን ከሁሉ የሚዘልጥ የኃይሉ ታላቅነት ምን እንደሆነ ታውቁ ዘንድ ነው (ኤፌ 1:18-19)።

ስለ እናንተ ስንጸልይ በሰማይ ከተዘጋጀላችሁ ተስፋ የተነሣ በክርስቶስ ኢየሱስ ስለ እምነታችሁ በቅዱሳንም ሁሉ ስላላችሁ ፍቅር ለምተን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን አባት እግዚአብሔርን ሁልጊዜ እናመሰግናለን ስለዚህም ተስፋ በመንጌል አውነት ቃል አስቀድማችሁ ሰማችሁ (ቆላ 1:4-5)።

በዚያ ዘመን ከእስራኤል መንግስት ረቃቸው ለተስፋው ቃል ኪዳን እንግዶች ሆናቸው በዚህ ዓለም ተስፋን አጥታችሁ ከእግዚአብሔር ተለይታችሁ ያለ ክርስቶስ ነበራችሁ (ኤፌ 2:12)።

ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ ፍጻሜና ተስፋ እስጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም (ኤፌ 29:11)።

ለፍጻሜሽም ተስፋ ካለ ይላል እግዚአብሔር ልጆቻችን ወደ ዳርቻቸው ይመለሳሉ (ኤፌ 31:17)።

ከዚያም የወይን ቦታዋን የተስፋ በርም እንዲሆንላት የአኮርን ሽለቆ እስጣታለሁ በዚያም ከግብፅ ምድር እንደወጣችበት ቀን እንደ ሕጻንነትዋ ወራት ትዘምራለች (ሆሴ 2:17)።

አብርሃምን የተፈጥሮ አካሉና በዙሪያው ያሉት ነገሮች ሁሉ «መውለድ አትችልም» የሚሉት ቢሆንም «ይሆንልሃል» የሚለውን የጌታ መለኮታዊ ጥሪ (የተስፋ ቃል) ግን ተቀብሎአል። ተስፋው ደግሞ ከከበበው ነገር ይበልጣል።

4:19 የመቶ አመትም ሽማግሌ ስለሆነ እንደ ምውት የሆነውን የራሱን ስጋና የሳራ ማንፀን ምውት መሆኑን በእምነቱ ሳይደክም ተመለከተ

እያውቀ በእምነቱ አልደከመም

የራሱ ስጋና የሣራ ማህፀን ልጅ ያስገኛል ብሎ ሳይሆን በጌታ ጸጋ ሳይ በመደገፍ አለመድከሙን ያመለክታል።

ተስፋ ያደረገውም የራሱን ስጋና የሳራን ማህፀን ሳይሆን እግዚአብሔር የሰጠውን ቃል ብቻ ነው።

4:20 ለእግዚአብሔርም ክብር እየሰጠ የሰጠውንም ተስፋ ደግሞ ሊፈጽም እንዲችል አጥብቆ እየተረዳ

ለእግዚአብሔር ክብር እየሰጠ

ያለበት ሁኔታ እግዚአብሔር የተናገረውን የሚፈጽም ባያስመስልም እንኳን አብርሃም ግን የተስፋ ቃሉን አልተጠራጠረም። ቃል ኪዳኑንም በማክበር ወንዶቹን ሁሉ ገረዛቸው።

እንዳንድ ጊዜ በእግዚአብሔር ታማኝነት ከመደገፍ የጎደለበት ጊዜ ቢኖርም በአጠቃላይ የሕይወቱ አቅጣጫ ግን እያደገና እየበረታ እግዚአብሔርንም እያስከበረ መምጣቱን ያመለክታል።

በእምነት በረታ

በእግዚአብሔር ከመታመኑ የተነሳ እግዚአብሔር እንዳበረታውና እንዳይወላውል እንዳገዘው ያመለክታል።

በአለማመን አልተጠራጠረም

የተስፋው ቃል በጌታ ታማኝነት እንዲደገፍና እንዲሁም እንዳይጠራጠር የማድረግ ብቃት ነበረው። ዛሬም ይኸው እውነት በኛ ሕይወት በገሃድ ይገለጣል።

ሰው በእምነቱ ሲበረታ ለእግዚአብሔር ክብር ይሆናል። ይህ ማለት ግን በእምነታቸው የደከሙ በጌታ ዘንድ ይረሳሉ ማለት አይደለም ቃሉ «የተቀጠቀጠን ሽምቦቆ አይሰብርም፤ የሚጤሰውንም የጧፍ ክር አያጠፋም» በማለት ያስተምረናል። በእምነታቸው ብርቱ የሆኑ ሰዎች በጌታ ብርቱነትና ችሎታ የሚታመኑ ስለሆነ ለጌታ ክብር ይሆናሉ ማለት ነው።

4:21 *በእምነት በረታ እንጂ በአለማመን ምክንያት በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል አልተጠራጠረም።*

አጥብቆ እየተረዳ

አብርሃም በእምነቱ፣ በውሳኔውም ጸንቶ ይኖር ነበር ስንል በአዕምሮው የሚያወጣና የሚያወርደው ነገር አልነበረም ማለት አይደለም (ዘፍ 17:17)።

በዘፍ 17:26-27 ተጽፎ እንደምናነበው ሁሉንም ሲገርዛቸው ጊዜያዊ የሆነ ድርጊቱን የሚያሳይ ሳይሆን በእምነት ጀምሮ

በእምነት መመላለሱን የሚገልጥ ነው (ሉቃ 1:1፤ ሮሜ 14:5)።

በዚያ ቀን አብርሃም ተገረዘ ልጁ እስማኤልም በቤት የተወለዱትና በብር ከእንግዶች የተገዙት የቤቱ ሰዎች ሁሉ ከእርሱ ጋር ተገረዙ (ዘፍ 17:26-27)።

በዚህ ክፍል «ተስፋ» ተብሎ የተጠቀሰው ቃል አብርሃም በእግዚአብሔር ኃይል ማለትም «ተስፋ» በሆነው በክርስቶስ መታመኑን ያመለክታል (ዕብ 6:13-20)።

እግዚአብሔርም ለአብርሃም ተስፋ በሰጠው ጊዜ በእውነት እየባረከሁ እባርክህለሁ እያበዛሁ አበዛህለሁ ብሎ ከእርሱ በሚበልጥ በማንም ሊምል ስላልቻለ በራሱ ማለ፤ እንዲሁም እርሱ ከታገለ በኋላ ተስፋውን አገኘ። ሰዎች ከእነርሱ በሚመዘልጠው ይምላሉ ለማስረዳትም የሆነው መሀላ የሙግት ሁሉ ፍጻሜ ይሆናል፤ ስለዚህም እግዚአብሔር የተስፋውን ቃል ለሚወርሱ ፈቃዱ እንደማይለወጥ አብልጦ ሊያሳያቸው ስለፈቀደ እግዚአብሔር ሊሞሽ በማይቻል በሁለት በማይለወጥ ነገር በፊታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ለሽሽን ለእኛ ብርቱ መጽናናት ይሆንልን ዘንድ በመሐላ መካከል ገባ፤ ይህም ተስፋ እንደነፍስ መልህቅ ስለን እርሱም አርግጥና ጽኑ የሆነ ወደ መጋረጃው ውስጥ የገባ ነው በዚያም ሊያሰሩን እንደመልክ ጸዲቅ ሹመት ለዘላለም ሊቀ ካህናት የሆነው ስለ እኛ ቀዳሚ ሆኖ ገባ (ዕብ 6:13-20)።

መርከብ በመልህቅ እንደሚያዝ ሁሉ ጌታም እኛን እንደ ተስፋ መልህቅ ሆኖ ይዞናል። አብርሃምም በሕይወቱ የተነሳው ወጀብ እንዳያጠፋው የረዳው የእግዚአብሔር አለትነት መልህቅ ስለሆነለት ነው።

4:22 ስለዚህ ደግሞ ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት

ይህ ቃል ደጋግሞ የተነሳ ሲሆን በዚህ ስፍራ ሲጠቀስም የእግዚአብሔር ወዳጅ መባሉን (ያዕ 2:23) ያመለክታል።

4:23 ነገር ግን ተቋጠረለት የሚለው ቃል ስለ እርሱ ብቻ የተጻፈ አይደለም ስለ እኛም ነው እንጂ

በአብርሃም ሕይወት የተገለጠው በእግዚአብሔር የመታመን ሕይወትና ይህም እምነቱ ጽድቅ ሆኖ የተቆጠረለት መሆኑ ለእኛም ለትምህርታችን ተጽፏል።

4:24-25 ስለ በደላችን አለፎ የተሰጠውን እኛን ስለማጽደቀም የተነሣውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ባስነሣው ለምናምን ለእኛ ይቈጠርልን ዘንድ አለው።

ከሙታን ባስነሳው ለምናምን

ይህ የምዕራፉ የማጠቃለያ ሃሳብ፡- ኃጢአታችን በደሙ መደምሰሱን ከሙታን በመነሳቱም መጽደቃችንን ያመለክታል።

አልፎ ተሰጠ

በእግዚአብሔር ዘንድ ቀድሞ የታቀደና ጊዜው ሲደርስ ወደ ሙላት የመጣ መሆኑን ያመለክታል።

የምዕራፍ አራት ማጠቃለያ

ጽድቅ በእምነት የመገኘቱ አስተምህሮ በሕግና በነቢያት ብቻ የተረጋገጠ ሳይሆን አይሁድ በስጋ አባታችን በሚሉት ሳላመኑት ደግሞ የእምነት አባት በሆነው በአብርሃምም ማመንና መጽደቅ የተረጋገጠ ነው። ስለዚህ አይሁድ ሁሉ ሆይ እንደ ጥያቄ ተጠየቁ «አብርሃም የስጋ አባታችሁ ነው፤ የመንፈስ አባታችሁ ነውን? አብርሃም የጸደቀው በእምነት ነው። ዛሬም ዓለም ሁሉ የሚጸድቀው በክርስቶስ በማመን ነው። ከዚህ እውነት የተለየ አቋራጭም አማራጭም መንገድ የለም።